

FEBRUARI 2001 Jaargang 5 nr. 2

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Het kleurrijke glas van
glaskunstenaar Maurits Nevens

Drastische snelheidsbeperking
op de grote ring in de maak

Brussel moet spil van
het Gewestelijk Expressnet blijven

Overijse verdeeld over asielcentrum

Stripverhaal:
De legende van de Welriekende

Evolutie Nederlands hoopgevend

FOTO: PATRICK DE SRIJFLAVERE

'België biedt een schitterend model voor de relatie tussen taal en politiek. De wetgeving die zich tot dusver heeft ontwikkeld, is ongetwijfeld zeer ingewikkeld, maar de sui generis-oplossing heeft wel het voordeel dat ze pacificerend is. In de loop der jaren heeft het Nederlands zijn statuut als lage statustaal afgeschud. Onderzoek leert me dat de situatie van het Nederlands hoopgevend is'.

Die kernboodschap gaf professor en voormalig VUB-rector Els Witte haar gehoor mee tijdens de tweede Speakers' Corner die de vzw 'de Rand' medio januari in de Boesdaalhoeve in Sint-Genesius-Rode organiseerde. Deze cyclus van in totaal drie lezingen kadert in de doelstelling van de vzw om het Vlaamse karakter van de rand te beklemtonen en de integratie van anderstaligen te bevorderen.

Thema van Witte's toespraak was 'Brussel en de rand, geen alleenstaand geval'. Historica Witte, professor aan de Vrije Universiteit Brussel en directeur van het Centrum voor Interdisciplinaire Studie van Brussel, bevond zich met dat thema

op bekend terrein. Samen met Harry Van Velthoven publiceerde ze het boek 'Taal en politiek. De Belgische casus in een historisch perspectief', een boek dat meteen in vier talen op de markt kwam om vooral buitenlanders in te wijden in de Belgische taaltoestanden en zo meteen veel misverstanden uit de wereld te helpen. (zie voor bespreking 'Draad van Ariadne in het Belgisch taallabyrint', Randkrant nr. 7, juli 2000).

Nederlands verankerd

Het opzet van de lezing in Sint-Genesius-Rode lag in het verlengde van die bekommernis en de toespraak van Witte was een echo van het boek dat snel een standaardwerk is geworden voor die problematiek. Voor een gehoor met nogal wat Europese ambtenaren als aandachtige en kritische toehoorders, schetste Witte een breed fresco van de evolutie van het Nederlands in de Belgische context. Hoe het als lage statustaal moest opboksen tegen het Frans dat, terecht of onterecht, beschouwd werd als volwaardige en dominante prestigetaal. Begin vorige eeuw bestond kardinaal Mercier het nog te poneren dat 'het Nederlands niet geschikt is voor wetenschappelijk werk'. Volgens Witte ligt die situatie wel degelijk achter de rug en heeft de Vlaamse beweging gezorgd voor een radicalisering die op haar beurt tot resultaten heeft geleid om de positie van het Nederlands te verankeren.

Prestigetaal

Tussen het Vlaanderen van de 19de en het begin van de 20ste eeuw en dat van vandaag, gaapt een grote kloof. De status van de taal is ingrijpend gewijzigd, mede in de hand gewerkt door de economische expansie van en de verkregen welvaart in Vlaanderen. 'Het Nederlands is een prestigetaal geworden -een vaststelling die ook geldt voor Brussel. Recent onderzoek toont aan dat het Nederlands een 'heel belangrijke' taal is geworden in Brussel en er aanzien geniet. Die evolutie is heel hoopgevend', aldus professor Witte die nochtans niet de ogen sluit voor spanningen die zich vandaag nog voordoen tussen Frans- en Nederlandstaligen. De opeenvolgende taalwetten hebben volgens haar geleid tot 'een ingewikkeld sui generis pacificatiesysteem dat redelijk goed werkt'.

Hoffelijkheidsbeleid

In de recente Lambertmontakkoorden over de regionalisering van de provincie- en gemeentewet ziet ze een aanzet om het territorialiteitsbeginsel te versterken, wat de positie van het Nederlands in Vlaanderen, en dus ook de rand, ten goede moet komen. Volgens haar kan er niet de minste twijfel over bestaan dat de rand integraal en volwaardig deel uitmaakt van Vlaanderen. Het hoffelijkheidsbeleid dat de Vlaamse regering en de provincie Vlaams-Brabant in de rand voeren, sluit volgens haar volledig aan bij de bekommernis de andersstaligen welkom te heten 'in deze mooie en boeiende gemeenten in de Vlaamse rand rond Brussel'.

Johan Cuppens

FOTO: PASCAL VIGIERON

- Eén op de vier Vlamingen wijst een persoon van een andere etnische oorsprong af als buur. Walen zijn iets opener: slechts 15 procent wil geen Mohammed naast zijn eigen deur. (commentaar bij een studie van professor Jaak Billiet (KUL) over onze houding ten aanzien van etnische minderheden in De Morgen)
- Er is vaak zo weinig plaats in onze maatschappij voor mensen die aan onze deur komen kloppen: vluchtelingen en asielzoekers. Maar nog voor er een tekort is aan opvangplaatsen, is er een tekort aan gastvrijheid van het hart. We houden er niet van dat anderen op ons territorium komen. Maar ze komen en ze zullen blijven komen zolang het bij hen thuis niet beter gaat. (kardinaal Danneels in zijn homilie tijdens de middernachtmis op Kerstmis in de Sint-Goedele kathedraal)
- Als een regering asielzoekers in vakantiecentra stopt, is dat voor de beeldvorming nooit goed. (CVP-volksvertegenwoordiger Pieter de Crem in Het Nieuwsblad)
- Ik nodig iedereen uit om een maand naar zo'n asielcentrum te gaan met 120 frank per week. Je krijgt drie keer per dag eten en je mag je kamer schoonmaken. Met die 120 frank kun je misschien één keer gaan zwemmen of iets gaan drinken. Maar ga jij me na vier weken komen zeggen dat je een prachtige vakantie hebt gehad? (vice-premier en minister van Maatschappelijke Integratie Johan Vande Lanotte in Het Nieuwsblad)
- Terwijl vele van onze bejaarden, die altijd belastingen hebben betaald, zich blauw betalen voor een kamertje in het bejaardencentrum, merk ik dat de veelal economische vluchtelingen hier met nieuw meubilair van Ikea verwend worden. Dat stoot tegen de borst. We hebben hier toch een kringloopcentrum en een hergebruikerscentrum. (Koen Van der Straeten uit Opwijk in Het Nieuwsblad)
- Ik kan me ook behoorlijk opwinden wanneer ik hoor hoe mensen

soms reageren op asielzoekersopvang. Ja, het slechtste is nog te goed, als je hen bezig hoort. Pas als we die mensen in vochtige kelders zouden stoppen, met hooguit een korst brood, zouden we goed werk leveren. Dat is een uiting van een gevoel dat heangstigend is, maar ik

- zou oppassen dat te veralgemenen. Er is in de samenleving ook nog enorm veel positieve energie aanwezig. (premier Guy Verhofstadt in De Morgen)
- Als er een protestactie komt, ben ik de eerste in rij om die te steunen. Er gebeuren hier in de streek al veel inbraken, wat als er nog zeshonderd mensen bij komen? (Victor Vandepuit uit Tombeek/Overijse in Het Nieuwsblad)
 - Kwaad zijn op asielzoekers is een vorm van agressie afreageren op de zwaksten. Wie bang is heeft een zwart schaap nodig. Dergelijke manier van handelen siert de mensheid niet. (Augustijnernonnik Etienne Herrebaut in Het Nieuwsblad)
 - Er is geen sprake van een misdaadgolf door asielzoekers. Zo waren er voor 1999 en 2000 samen 37 meldingen van winkeldiefstal. En dat zijn niet allemaal echte diefstallen. Er zaten ook oproepen bij van winkeliers die al belden toen ze de asielzoekers zagen binnenkomen. (Luc Gers, brigadecommandant van de federale politie in Kapellen in Het Nieuwsblad)
 - Je kunt in de hele asielproblematiek geen knuffelpolitiek voeren, maar een harde, kordate politiek. Juist omdat 90 procent ten onrechte asiel vraagt. Het komt er nu op aan om die anderen, die wél in aanmerking komen, te vinden. (VLD-kamerfractievoorzitter Hugo Coveliens in Gazet Van Antwerpen)
 - Nu het Big Brother-huis in Vilvoorde leeg staat, ware het misschien goed ook daar asielzoekers onder te brengen: het dag en nacht observeren van het menselijk wrakhouw van deze planeet zou misschien kunnen bijdragen tot een beter begrip voor deze verschoppelingen. (journalist Frans De Smet in Het Nieuwsblad)

VAN HOREN ZEGGEN

Hard rijden op de grote ring gaat veel geld kosten 4

Gouverneur L. De Witte wil een drastische snelheidsbeperking op de grote ring rond Brussel in combinatie met repressieve controles. Volgens hem is dat de enige manier om maniakale snelheidsduivels tot andere gedachten te brengen en het verkeer op de ring veiliger te maken.

Brussel moet spil van GEN blijven 8

De grootste vraag naar openbaar vervoer is op Brussel gericht en het toekomstige Gewestelijk Expressnet speelt daar het best op in, vindt federaal verkeersminister Isabelle Durant.

FiguranDten 10

Glaskunstenaar Maurits Nevens uit Lot is vernaarder in het buitenland dan bij ons. Hij behoort tot het uitstervend ras van kunstenaars die niet alleen ideeën hebben maar ook met materiaal kunnen werken. En hij is geen commerciant.

Een bedrijf dat lief is voor zijn burens 22

Nederlandstalig onderwijs doet het goed in Brussel en de rand 27

Renaat Van Elslande, afscheid van de grondlegger van de culturele autonomie 29

Voor visueel gehandicapten is de Randkrant beschikbaar op cassette. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met het Atelier Helen Keller, tel. 02/466 94 40 of met de redactie.

EN OOK NOG

VAN ASSE TOT ZAVENTEM 6

VAN HUIZEN EN TUINEN 24 • ZONDER OMWEGEN 26

RESTAURANDT 28 • GASTENBOEK 32

COLOFON

Randkrant verschijnt maandelijks op 145.000 exemplaren en is een initiatief van vzw Informatie Vlaamse Rand.
 Hoofdredactie: Henry Coenjaarts
 Eindredactie: Geneviève Ostyn
 Vormgeving: Mega.L.Una, Brussel
 Druk: A. De Cuyper-Robberecht, Zele
 REDACTIEADRES:
 Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren
 tel 02 767 57 89, fax 02 767 57 86, randkrant@ping.be
 Verantwoordelijke uitgever: Henry Coenjaarts,
 Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren

HARD RIJDEN OP DE GROTE RING GAAT VEEL GELD KOSTEN

Gouverneur Lode De Witte van Vlaams-Brabant speelt met het idee om een snelheidsbeperking van honderd kilometer per uur op de Brusselse ring in te voeren. De maatregel zou ertoe moeten bijdragen om de maniakale snelheid waarmee veel automobilisten door het verkeer razen aan banden te leggen. In combinatie met repressieve controles hoopt men zo de houding en de mentaliteit van chauffeurs te veranderen. 'Schitterend plan', 'ja maar' of 'ik weet het niet'. De meningen over deze ingreep om het verkeer veiliger te maken lopen grondig uiteen.

Het verkeer op en rond de ring is een oud zeer. De dagelijkse radioberichten over een zoveelste ongeval, al dan niet dodelijk, de files in de spits en vooral het tergende en zenuwachtige geswich van de automobilisten, het zijn bekende verhalen, vaak zelfs persoonlijke ervaringen. Er zijn al heel wat ideeën ge-

lanceerd en plannen op stapel gezet om het verkeer op de ring veiliger te maken, maar na jaren van experimenteren is er nog altijd geen afdoende oplossing gevonden.

Nultolerantie

'Het idee van de snelheidsbeperking past in een globaal en geïntegreerd verkeersplan om de verkeersveiligheid te verhogen', beklemtoont gouverneur Lode De Witte. 'Aangezien de hoge snelheid een van de belangrijkste oorzaken van ongevallen is, moeten we ons daarop toespitsen. Het is een effectief middel maar op zich onvoldoende om tot een veilig verkeer te komen. Het moet passen in een globaal aantal maatregelen.'

Een strenge snelheidsbeperking invoeren van 100 kilometer per uur zodat de huidige 120 per uur (behalve aan het Vierarmenkruispunt waar slechts 90 kilometer per uur geldt) tot het verleden behoort. Het lijkt een afdoende maatregel. Leg een snelheidsbeperking op en flits overtreders tot ze het beu zijn. 'Ik steun het plan volledig', reageert politecommissaris Danny De

Preventief werken is een stap in de goede richting maar volgens De Feyter ook niet meer dan dat. 'Fantastisch, de spotjes en de zachte acties. Maar daarmee is alles gezegd. Om het rijgedrag te veranderen moet je repressief optreden. Ik ken de ring als mijn binnenzak en weet welke stroken automobilisten als raceparcours gebruiken. Door een lagere snelheid in te voeren

Stress, professionele en familiale verplichtingen maken van sommige chauffeurs gekken in het verkeer

kunnen er ook meer wagens de ring gebruiken. Door minder snel te rijden heb je voor en achter minder ruimte nodig en maak je plaats vrij voor andere auto's.'

Andere mentaliteit aanleren

Snelheid is en blijft een maatschappelijk probleem dat verankerd ligt in onze levensstijl. Stress, professionele en familiale verplichtingen maken van sommige chauffeurs gekken in het verkeer. Niet iedereen gelooft dan ook in de magie van een snelheidsbeperking. Karel van den Akker, commissaris van de verkeersdirectie bij de Brusselse politie, bekijkt het als een maatregel die als aanvulling succes kan opleveren. 'Als een overtreder wordt gepakt, beschouwt hij dat eerder als pech in plaats van zich te realiseren dat hij een fout heeft begaan. Weinigen nemen radarcontroles nog ernstig omdat ze zo vaak worden aangekondigd terwijl de effectieve controle meestal op zich laat wachten. Je kunt er ook niet alles in investeren want er zijn nog andere prioriteiten. Maar inderdaad, zolang de houding niet verandert, moeten we proberen om de pakkans te vergroten.' Commissaris Van den Acker benadert het probleem vanuit de basis en mikt op fundamentele veranderingen. 'We moeten attitudes aanpassen. Hoe laat je iemand bepaalde regels respecteren?

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Feyter van Zaventem en kenner van de Brusselse ring 'De oorzaak van een file is doorgaans een ongeval of ladingverlies van een vrachtwagen. Beide oorzaken zijn bijna altijd te wijten aan overdreven snelheid. Dus is het eenvoudig: er moet trager gereden worden. Een snelheidsbeperking moet gekoppeld worden aan controles. Nultolerantie bij vervolgingen met een maximale grens van zes procent boven de toegelaten snelheid. Wie elke dag de ring neemt zal uiteindelijk wel trager gaan rijden. Met de nieuwe technieken zijn controles mogelijk en klagen dat het niet haalbaar is, is nonsens. Je moet het gewoon willen en dan lukt het.'

Dat is voer voor psychologen en je kunt het alleen empirisch uittesten op het veld. Bepaalde zaken kun je opleggen, terwijl dat bij andere gewoon niet lukt. Snelheid en drankgebruik zijn twee voorbeelden. De fenomenen verdwijnen niet ondanks de veelvuldige campagnes die wijzen op de gevaren. De enige echte oplossing ligt volgens mij in het invoeren van een verplicht vak op school, zodat de jongeren leren dat snelheid niet stoer en macho is maar alleen gevaarlijk. Zolang we jongeren van kindsbeen af geen andere mentaliteit bijbrengen, blijft het dweilen met de kraan open.'

Hij wijst ook met een beschuldigende vinger naar de autoconstructeurs. 'In reclamecampagnes wordt de kwaliteit van een wagen steeds uitgedrukt in snelheid. Een tijger in je tank of optrekken tot 100 km in zoveel seconden. Het roept bepaalde beelden op die chauffeurs in de praktijk willen omzetten.'

Controle betaalt zichzelf

De nota van de gouverneur zit nog in een embryonaal stadium. 'Bekijk het als een proefproject en zie welke effecten het genereert. Ongevallen dalen op autosnelwegen minder snel dan elders en dus moet er iets gebeuren. Beperk de snelheid, sensibiliseer en controleer voldoende', aldus De Witte.

Verder onderzoek moet uitsluitsel geven over de haalbaarheid. Het Vlaamse Gewest, beheerder van de ring, neemt een afwachtende houding aan. 'Er is geen gerichte vraag geweest en dus is het dossier ook nog niet besproken', aldus Chris Caestecker, afdelingshoofd van de afdeling Wegen en Verkeer van Vlaams-Brabant. De Witte reageert kregel: 'Het dossier is verstuurd. Ofwel is het een goed idee ofwel niet. Laat ons niet de bureaucratische weg opgaan.'

Bij de Provincie blijven ze voorzichtig, hoewel een stap verder in de snelheidsbeperking in theorie moet kunnen.

'De ring is niet vergelijkbaar met een normale autosnelweg. Het is een open afrittencomplex waar je vaak van rijstrook verandert. Het is een voortdurende kruisbeweging', aldus brigadecommissaris Jacques Spreutels van de Verkeerseenheid bij de Provincie. 'De ring zit vol met een maximale snelheids capaciteit die varieert tussen de

80 en 100 kilometer per uur. Door de snelheid omlaag te brengen verhoog je de capaciteit en de veiligheid van de automobilisten.' Spreutels heeft het over een 'dynamische snelheidsbeperking', een concept waarbij, afhankelijk van de verkeersstoestand, de snelheid omlaag of omhoog wordt gestuurd. En dan maar hopen dat de chauffeurs zich gedwee aanpassen? 'Er moeten zeker controles gebeuren op het naleven van de snelheidsbeperking. Alleen een bord plaatsen is niet genoeg. We moeten van Vlaams-Brabant een proefterrein maken voor het oplossen van het snelheidsprobleem.'

Een mogelijke adder onder het gras is de financiering van het project. Zowel qua technologie, nieuwe verkeerssignalisatie als manschappen brengt het opleggen van een snelheidsbeperking niet onbelangrijke meeruitgaven met zich mee. Het moet betaalbaar blijven en dat vormt een probleem volgens sommige van de gesprekspartners. Gouverneur De Witte van zijn kant relativeert het prijskaartje dat aan een doorgedreven snelheidsbeperking hangt. 'De opbrengst via de snelheidsboetes zal hoger liggen dan de prijs om zo'n maatregel te doen naleven. Er moeten wel

verschillende niveaus geïntegreerd worden, maar dat hoeft geen probleem te zijn.'

Geen discussie over mensenlevens

Verder onderzoek moet nu uitwijzen of een nieuwe reglementering haalbaar is. De ring rond Brussel loopt immers over het grondgebied van het Vlaamse, Waalse en Brusselse Gewest en dat maakt de materie extra ingewikkeld. Naast de wenselijkheid zal de financiering doorwegen in het project. Voor de Zaventemse politiecommissaris Danny De Feyter zijn dat veeleer bedenkingen in de marge. In plaats van te dubben over de haalbaarheid wil hij liever vandaag dan morgen starten met de concrete toepassing van de snelheidsbeperking op de ring. 'Als we het willen dan doen we het gewoon. Beginnen we in januari 2001 met de maatregel, dan verzeker ik dat tegen december van dat jaar de ongevallen op de ring met de helft verminderd zullen zijn. De snelheid moet omlaag en daarmee uit. Over de waarde van een mensenleven moet er geen discussie worden gevoerd!'

Gunther Ritsmans

FOTO: PASCAL VIGNERON

New speed limit on the way?

Flemish-Brabant Governor Lode De Witte is considering a plan to introduce a speed limit of 100 kilometres per hour on the Brussels ring motorway. The idea is to reduce the dangerously high speeds at which many car drivers can presently be observed racing through traffic. Speed is and remains a social problem which is anchored in our contemporary lifestyle. Stress and pressing obligations are evidently driving some drivers crazy. In combination with stiffer penalties, it is hoped that this will change the attitude and mindset of drivers. Opinions so far have been mixed on this potential measure for making traffic safer.

VAN ASSE TOT ZAVENTEM

HALLE-VILVOORDE

Beschutte werkplaatsen in de problemen

Vlaams minister Mieke Vogels (Agalev) wil zowat 170 miljoen aan middelen overhevelen van de beschutte werkplaatsen naar de tewerkstelling van gehandicapten in het normale arbeidscircuit. Vlaams volksvertegenwoordiger Sonja Becq (CVP) verzet zich tegen die plannen. Volgens haar moet het geld dat nodig is voor de

integratie van gehandicapten in het normale arbeidscircuit, elders gezocht worden. 'Door die beslissing zullen vijf van de tien beschutte werkplaatsen in de regio Halle-Vilvoorde met zware financiële problemen te kampen krijgen', aldus Sonja Becq. Becq gelooft in de goede bedoelingen van minister Vogels, maar meent

dat ze niet genoeg naar de realiteit kijkt in de werkplaatsen. 'De beschutte werkplaatsen in Halle-Vilvoorde tellen een groot aantal zogenoemde zwakke werknemers die niet in het reguliere arbeidscircuit terecht kunnen. Daar wordt geen rekening mee gehouden. Minister Vogels had er beter aan gedaan eerst met de

sector te overleggen', zegt Becq. Zij wil daarom ijveren voor uitzonderingsmaatregelen voor de financieel zwakkere beschutte werkplaatsen. **TD**

DILBEEK

Toeristische troeven beter uitspelen

De gemeente Dilbeek richt een vzw op voor het beheer en de uitbating van haar toeristisch patrimonium. 'De nieuwe vzw heet Dilbeeks Erfgoed en zal instaan voor de uitbating en de promotie van de watermolen in Sint-Getrudis-Pede, de ijskelder, de Sint-Alenatoren en later ook het huisje Mos-

tinckx en andere toeristische infrastructuur', zegt Schepen van Patrimonium Walter Zelderloo. De vzw Dilbeeks Erfgoed zal ook instaan voor de ontwikkeling van het toerisme in het algemeen in de gemeente. De helft van de leden van de vzw zal bestaan uit afgevaardigden van de Nederlandstalige fracties

in de Dilbeekse gemeenteraad. De andere helft zal gekozen worden uit de adviesraden en werkgroepen van de gemeente die zich bezig houden met monumentenzorg en toerisme. 'Er is in de vzw ook plaats voor mensen uit de privé-sector die door hun ervaring in de materie een bijdrage kun-

nen leveren', benadrukt Zelderloo. 'Op die manier willen we de rendabiliteit van ons toeristisch patrimonium verhogen en het toerisme in Dilbeek verder uitbouwen'. **TD**

ZAVENTEM

Jeugdhuis zonder huis

De jongeren van het jeugdhuis Basement in Zaventem zitten met de handen in het haar. Eind februari moeten ze uit de lokalen van het Zaventems Vrij Onderwijs in de Hoogstraat omdat die door de school zullen gerenoveerd worden. Voorlopig is er geen ander onderkomen voor de Zaventemse jongeren. 'Wij hebben in februari van vorig jaar het gemeentebestuur er al op gewezen dat we geen lokalen meer zouden hebben. Door een samenloop van omstandigheden is daar geen reactie op gekomen', vertelt Joris Vanderhulst, voorzitter van de Zaventemse jeugdraad. Vanuit het gemeentebestuur is intussen

wel het voorstel gekomen om een leegstaand gebouw in de Diegemstraat op te knappen en in te richten voor de jeugd. Het Zaventemse jeugdhuis zou er eventueel ook een plaatsje kunnen krijgen. 'Een goed idee, maar de renovatie van dat gebouw zal pas volgend jaar kunnen beginnen', zegt Joris Vanderhulst. 'Hopelijk kunnen we in overleg met het gemeentebestuur zo snel mogelijk een tijdelijk onderkomen vinden voor ons jeugdhuis'. **TD**

TERVUREN

Eindelijk een echte wereldwinkel

Het begon met een stand met wereldwinkelproducten tijdens het jaarlijkse 11.11.11-weekend in Tervuren. Daarna verscheen een keer per maand een Oxfam-wereldwinkelkraampje op de vrijdagmarkt. En sinds 16 december van vorig jaar is er een heuse wereldwinkel in Tervuren in de Brusselsestraat nr. 9. De winkel draait op vrijwilligers en is daarom voorlopig alleen op vrijdag- en zaterdagvoormiddag van 9 tot 12.30 uur geopend. De ruimte waarin de wereldwinkel is gevestigd, werd door het vorige gemeentebestuur gratis ter beschikking gesteld en dit in het kader van een globaal beleid van ontwikkelingssamenwerking. Oxfam-wereld-

winkel gelooft dat eerlijke handel -waarbij de landbouwers in het Zuiden behoorlijke prijzen krijgen voor hun producten- de kloof tussen het rijke Noorden en het arme Zuiden kan dichten en ginder structurele veranderingen kan bewerkstelligen. U kunt in de wereldwinkel terecht voor een heel gamma producten die u dagelijks nodig hebt, zoals koffie, fruitsap, suiker, cacao enz. Voor speciale gelegenheden vindt u er een assortiment originele geschenken en gebruiksartikelen.

Contactadres:
Frie Dehertog, Hulststraat 65,
3080 Duisburg, tel. 02-305 04 84,
e-mail:
schuerman.dehertog@pandora.be

Service voor werkzoekenden

In de gemeente Sint-Pieters-Leeuw is de eerste lokale werkwinkel in de regio geopend. Het gaat om een samenwerkingsverband tussen de gemeente, de VDAB,

de RVA, het OCMW, de vakbonden en de werknemersorganisaties. 'In de lokale werkwinkel aan de Sint-Stevensstraat in Sint-Pieters-Leeuw zullen binnenkort

alle diensten die verband houden met tewerkstelling vertegenwoordigd zijn', legt tewerkstellingsconsulent van de gemeente Paul Bourdiaudhy uit. 'Een werkzoekende moet dus maar naar één loket om de nodige stappen rond te krijgen zonder van de éne dienst naar de andere te moeten hollen. Op die manier willen we voor werkzoekenden de drempel verlagen'. Dat

Sint-Pieters-Leeuw de eerste gemeente is in het Pajottenland en de Zennevallei die start met een lokale werkwinkel is geen toeval. Er bestond in de gemeente al een centrale dienst onder de naam Jobzoeker. Dankzij het officiële samenwerkingsverband dat nu gesloten is krijgt de dienst meer mankracht en financiële middelen.

TD

FOTO: PASCAL VIGNERON

BEERSEL

Overheid koopt bossen

De Vlaamse overheid wil tegen 2004 in de regio Zenne en Zoniën 515 hectare bos en groen aankopen en het daarna zelf gaan beheren. De aankoop kadert in het prestigieuze Bruegelproject en betreft onder meer het Dwersbos, het Begijnenbos en het Gasthuisbos in de gemeente Beersel. De totale prijs bedraagt zo'n 463 miljoen frank. Bedoeling is de bossen en het groengebied open te stellen voor het publiek. De Vlaamse overheid wil met de aankoop van de bossen de groene rand

rond Brussel groen houden. Agalev Beersel juicht het initiatief van de Vlaamse Gemeenschap toe, maar wil ook waarschuwen voor teveel groen optimisme. 'Dat de betreffende Beerselse natuurgebieden in de toekomst beter zullen worden beheerd is een goede zaak', zegt Jan Steyaert, voorzitter van Agalev Beersel, 'maar het gaat om bestaande groene gebieden, niet om bijkomende. Door de aankoop van de Vlaamse overheid komt er dus geen bos of natuur bij.'

TD

EEN PRACHTIG KOORGESTOELTE VOOR EEN PRIKJE

In de vorige bijdrage (Randkrant nr. 1, januari 2001) hadden we het over 'Le restaurant Rose', een overblijfsel van de aloude priorij van Groenendaal. De Oostenrijkse keizer Jozef II liet dit prachtig gelegen klooster in 1783 sluiten omdat het in zijn ogen onnuttig was. De kloosterlingen kregen een klein pensioen en vertrokken,

en de kunstwerken uit de priorij werden openbaar verkocht. Het hoofdaltaar kreeg een nieuwe bestemming in de kerk van Herfelingen, de biechtstoelen gingen naar Wezembeek-Oppem, de zijaltaren naar Erps. Het fraaie eiken koorgestoelte prijkt sinds

1785 in de kerk van O.-L.-Vrouw van Goede Hoop in Vilvoorde, al is daar enig geluk mee gegaan. De toenmalige pastoor Van Vlaenderen en zijn kapelaans hadden een bod gedaan dat volgens de administrateur te laag was. Het was volgens hem een waar kunststuk en daarom werd getracht een hogere prijs te bedingen door advertenties te plaatsen in enkele Brusselse kranten. Er kwam echter geen andere kandidaat-koper opdagen en op 2 december 1785 kreeg de kerk van Vilvoorde het koorgestoelte uiteindelijk toegewezen tegen de vooropgestelde, wel erg lage prijs van 210 gulden. Het kunstig beeldhouwde gestoelte in barokstijl dateert van 1663 en wordt als een van de mooiste gestoeltes van België bestempeld. Op de achterzijde ervan werd de naam Jan Van Ieperen aangetroffen. De figuren en de tafereel stellen voornamelijk de verloochening van Petrus en het lijden en de doodstrijd van Christus voor.

(Meer gegevens in het Ruusbroecnummer van Zoniën, het heemkundig tijdschrift van Overijse en Hoeilaart, 1981, nr. 3, en in Het Zoniënwoud. Kunst en Geschiedenis van oorsprong tot 18de eeuw, Europalia Oostenrijk, 1987)

Maurits Wynants

FOTO: PASCAL VIGNERON

FOTO: PASCAL VIGNERON

Brussel moet spel van GEN blijven

De provincie Vlaams-Brabant maakt volgens het kabinet van verkeersminister Isabelle Durant een juiste analyse van de vervoersproblematiek in Brabant maar het BB-net, haar alternatief voor het Gewestelijk Epressnet (GEN), biedt evenmin een antwoord op alle problemen. De basisprincipes van het GEN liggen vast, maar dat belet niet dat er nog wat wijzigingen aan de trajecten kunnen gebeuren. Goed nieuws is dat het kabinet graag over een jaar in Brussel en zijn onmiddellijke omgeving tot tariefintegratie wil komen.

moeten er begeleidende maatregelen komen zoals investeringen in snelle busbanen en het beperken van de parkeermogelijkheden in Brussel. Dat laatste wordt inderdaad een probleem in een Brussel waar elk van de 19 gemeenten een eigen parkeerbeleid mag voeren. Maar goed, de drie principes liggen dus vast. Waar wel nog wat speling op zit, zijn de lijnen die deel zullen uitmaken van het GEN. Globaal gezien wijkt het BB-net overigens niet zo erg af van het GEN. Goed, het BB-net wil minder lijnen die naar Brussel lopen, maar meer dwarsverbindingen in de provincie. Als het BB-net Dendermonde-Mechelen in het GEN wil opnemen, is dat een optie. Je kan het even goed opnemen in het toekomstplan van de NMBS. Hoe dan ook zullen we in de toekomst de be-

8

Half november van vorig jaar stelde de provincie Vlaams-Brabant haar alternatief voor het GEN voor: het Brabant-Brussel-net, afgekort BB-net. Dat alternatief wil zich minder exclusief op het vervoer van en naar Brussel fixeren, maar meer een openbaar vervoernet voor heel Brabant zijn. We vroegen Olivier Colla, kabinetschef van federaal verkeersminister Isabelle Durant, wat hij van het plan vindt, maar eerst wat nu precies de stand van zaken is met het GEN-project. Colla: 'Momenteel werken we aan het samenwerkingsakkoord tussen de gewestregeringen en de federale regeringen. De federale regering heeft al 65 miljard frank toegezegd voor investeringen in het

'De grootste vraag naar openbaar vervoer bevindt zich in de onmiddellijke rand rond Brussel en is op Brussel gericht'

treingedeelte van het GEN. Het is nu wachten wat de gewesten willen inbrengen onder meer voor investeringen in bussen en autovrije busbanen. Het is ook nog onduidelijk hoe de onvermijdelijke exploitatieverliezen van het GEN verdeeld moeten worden over de verschillende gewesten.'

Speling

Voor 2005 zullen er overigens geen GEN-treinen rijden. De beslissing over wie de GEN-treinstellen mag maken, valt immers ten vroegste in de herfst van 2001. Dat betekent dat de eerste toestellen er pas in 2004 komen en dat het systeem pas echt van start gaat vanaf 2005. Colla: 'Wat is het GEN? Dat is een aanbod van kwaliteitsvolle en hoogfrequente bus- en treinverbindingen tussen de rand en Brussel. Die verbindingen vormen samen een geïntegreerd product over alle gewesten en transportwijzen heen. Tenslotte

hoeften moeten blijven meten en er flexibel op inspelen. Maar één ding is voor ons duidelijk: de grootste vraag naar openbaar vervoer bevindt zich in de onmiddellijke rand rond Brussel en is op Brussel gericht. Dat de cijfers waarop het GEN zich baseert bijna tien jaar oud zijn, verandert daar niets aan.

Dat blijkt overigens ook uit de kaart over de haltepotentiëlen die de opstellers van het BB-net zelf hebben opge-

Ontwikkelingspolen

Enkele punten uit het BB-net vindt Colla niet zo onverstandig. Ondermeer het feit dat het BB-net kennelijk vier verschillende lijnen met elk een frequentie van vier treinen per uur van Brussel naar Leuven laat lopen. 'Dat betekent dat er bovenop de bestaande IC-IR treinen zestien treinen per uur tussen Brussel en Leuven bij komen, wat ons toch teveel van het goede lijkt. Dat er een lijn van Aalst naar Leuven loopt zonder Brussel aan te doen, lijkt ons evenmin zinnig. Het is ons ook niet duidelijk wat het prijskaartje van het plan wordt.'

Dat het GEN zich baseert op oude cijfers en behoeften, en bijgevolg niet inspeelt op nieuwe ontwikkelingspolen

Commuting with the REN 4

According to the office of Transportation Minister Isabelle Durant, the province of Flemish-Brabant has correctly analysed the transport problematic in Brabant, but one can ask whether the Brussels-Brabant network - her alternative to the Regional Express Network (REN) - offers better answers to all these problems. Although the basic principles of the REN have been established, that does not prevent changes from still being made to the route lines. The good news is that her office would like to see an integration of the rates charged in Brussels and its immediate environs accomplished within the coming year.

Werkgroep 'Treinhalte Zellik' over het GEN

Begin dit jaar ontstond de werkgroep 'Treinhalte Zellik'. De mensen die in Zellik de trein nemen, formuleren vanuit hun heel concrete ervaringen aanmerkingen bij het GEN zoals het tot nu toe op tafel ligt. Stefaan François: 'We zijn er niet zo tevreden mee omdat wij met het GEN tien minuten langer onderweg zullen zijn naar Brussel-Centraal dan met de huidige treinen. De reden is dat we met het GEN zullen moeten overstappen in het nieuwe transitstation van Schaarbeek.' Dat ligt dan weer aan het feit dat er met het GEN viermaal zoveel treinen rijden vanuit Dendermonde en die kunnen niet allemaal door de Noord-Zuidverbinding. François en co vragen zich daarom af of de premetroverbinding tussen het Noord- en het Zuidstation in Brussel niet kan worden omgevormd tot een extra Noordzuidas voor treinen terwijl de trams opnieuw bovengronds rijden in een autoluw gemaakte Anspach-Lemonnierlaan.

Opmerkelijk is vooral zijn pleidooi voor een snelle integratie van de tarieven. François: 'Zellik is het eerste treinstation buiten de zone Brussel. Toch moeten we haast tweemaal zoveel betalen als wie in Brussel een paar kilometer verder de metro of de bus neemt. Vanuit Zellik moeten we naast een treinticket ook nog eens een metro- of busticket betalen. Dat is een quasi verdubbeling van de kostprijs voor wie vlakbij Brussel woont, terwijl het onderzoek leert dat precies de mensen die dicht bij Brussel wonen erg weinig het openbaar vervoer nemen. Dat kan ook niet anders: het aanbod is te mager en de prijs te hoog als je meer dan één vervoermiddel moet gebruiken.' François dringt er daarom op aan om met de integratie van de tarieven niet te wachten tot het GEN operationeel wordt, wellicht slechts vanaf 2005. 'Feitelijk kan er al heel veel gebeuren door gebruik te maken van de bestaande infrastructuur en de organisatie en de coördinatie te verbeteren.' Het kabinet Durant zit duidelijk op dezelfde golfengte.

Dat het Gewestelijk Expressnet (GEN) een thema is dat leeft, hoeft niet te verbazen. Dat er allerlei tegenvoorstellingen of alternatieven circuleren al evenmin. Dat dit echter nu -na tien jaar praten over het GEN- nog altijd in die mate, en zelfs meer dan ooit, het geval is, wijst erop dat de dialoog tussen de ontwerpers van het GEN en de bevolking die ervan gebruik zal maken, misschien toch niet optimaal is verlopen. Hoorzittingen waarop gepeild werd naar wat de mensen vinden die de problemen dagelijks aan den lijve ervaren, hebben in ieder geval nooit systematisch plaats gevonden. François: 'Het probleem is onder meer dat de rand weliswaar in Brussel gaat werken, maar voor de rest nogal van de stad is afgekeerd. De wisselwerking tussen politiek en burgers is er zwakker dan in Vlaanderen.'

JVD

zoals Zaventem, geeft Colla toe. De provincie Vlaams-Brabant kaart dit probleem in haar analyse wel aan, maar biedt hier volgens hem evenmin een antwoord omdat frequente treinen naar Zaventem-station niet volstaan om de duizenden mensen die in de Zaventemse nijverheidszones werken uit hun auto te krijgen. 'Voor die zones denken we eraan de huidige Brusselse tramlijn 55 naar Bordet om te zetten in een snelle tram en die door te trekken naar die tewerkstellingsgebieden. Ook overwegen we een nieuwe treinhalte nabij Brucargo.'

Tariefintegratie

Ondanks de lange weg die het GEN al achter de rug heeft, is Colla gematigd optimistisch: 'De federale regering heeft al 65 miljard toegezegd en over de GEN-principes bestaat overeenstemming. Het meest hoopgevend lijkt me echter dat de NMBS en de drie gewestelijke vervoersmaatschappijen -De Lijn, MIVB en TEC- uit eigen beweging een samenwerkingsverband hebben opgezet, een operationeel verband waarmee ze de commercialisering van het GEN willen aanvatten: het ontwerpen van een grote kaart, een internetsite, een gezamenlijk imago. . . De maatschappijen voelen dat het de politici eindelijk menens is en spelen daarop in. Er begint toch langzaam iets te bewegen in de cultuur van die organisaties.' Van dat elan wil Colla gebruik maken om in de loop van volgend jaar de tariefintegratie versneld door te zetten in Brussel en de onmiddellijke rand errond. Wie vanuit Zellik naar een plaats in Brussel gaat moet nu naast een treinticket ook een MIVB-ticket kopen, wat de kostprijs verdubbelt (zie kadertje). Colla: 'Wie van Watermaal naar de Heizel wil betaalt 50 frank. Vanuit het drie kilometer verder gelegen Groenendaal kost het u 120 frank. Dat willen we veranderen voor de treinstellen er zijn. Liefst binnen een jaar, maar pin me daar niet op vast. Het impliceert immers dat we overal dezelfde ticketvoorwaarden plaatsen en tot een akkoord komen tussen de maatschappijen en dus de gewesten over wie de integratie zal betalen. Want als de reizigers minder betalen, moeten de maatschappijen dat verlies onder elkaar verdelen. Dat vergt allemaal tijd.'

John Vandaele

'Een Vlaming kan geen abstract kunstwerk maken. Een Vlaming kan met een kunstwerk wel een heel verhaal vertellen en dat moet hij zo houden', dat zei de expressionistische schilder Oskar Kokoschka over Maurits Nevens, een glaskunstenaar uit Dilbeek die nu al weer dertig jaar in Lot woont. De onlangs overleden voormalige burgemeester van Lot en Minister van Staat Renaat Van Elslande formuleerde het ietwat anders. 'Maurits Nevens neemt een bijzondere en belangrijke plaats in in het Vlaamse kunst- en cultuurleven van de tweede helft van deze eeuw' -de vorige dus. En dat, aldus nog Van Elslande 'niettegenstaande de onverschilligheid vanwege mensen van eigen bodem'. Maar hoe wordt iemand glaskunstenaar?

MN Ik ben ervan overtuigd dat men in het leven niet uitkomt waar men wil zijn, maar wel waar men kan zijn. Ik studeerde voor onderwijzer en in mijn derde jaar - de opleiding duurde toen nog vier jaar- kreeg ik longtuberculose. Een oorlogskind weetjewel. Ik moest zes maanden naar een sanatorium in Bokrijk. Daar ben ik aan het tekenen gegaan, vooral om mij bezig te houden, want ik was niet beter of slechter in tekenen dan een ander. Ik las ook veel, want ik had interesse voor alles. Toen ik in mijn vierde jaar zat zei de dokter: 'les geven in de lagere school dat is niets voor jou, dat kan niet met één long, maar je tekent graag, waarom ga je dan niet naar de academie?' Dus ging ik naar Sint-Lucas, maar na drie maanden dag- en avondlessen liet mijn gezondheid het opnieuw afweten en zei de dokter dat ik naar de bergen moest, 'het was mijn laatste kans' volgde hij er nog aan toe. Ik ging voor

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Glaskunstenaar Maurits Nevens: 'Ik wil de mensen leren genieten van schoonheid'

een jaar naar een sanatorium in de buurt van Perpignan en daar heb ik veel landschappen en stilleven's geschilderd, zonder ook maar aan glaskunst te denken. Ik was wel goed voorbereid op de kunst: ik had veel gelezen over geschiedenis, filosofie, religie en ik leerde tekenen en schilderen, dat had ik alvast voor op andere glaskunstenaars.

Studeren bij Kokoschka

MN Na mijn 'verblijf' in Frankrijk heb ik mijn studies aan de academie beëindigd -met grote onderscheiding- en werd ik docent benoemd in Gent. Tijdens onze opleiding hadden we glasramen getekend op papier, maar het uitvoeren dat was er niet bij. We ontwierpen zo ook mozaïeken, maar er kwam niet één steentje aan te pas. Daarom ging ik naar de Kunstgewerbeschule in Krefeld, waar ik lessen volgde aan de afdeling monumentale kunst. In tegenstelling met de Belgische opleiding mocht je in Duitsland wel privé-opdrachten uitvoeren als student. Zo hebben we met de hele klas de vloer gelegd van het stadhuis van Krefeld, 200 vierkante meter mozaïek, en werkten we aan de restauratie van de Dom van Aken. Op die manier

leer je natuurlijk heel veel bij. Ik ben ook aquarel gaan studeren bij Kokoschka. Hij zei: 'een Vlaming is niet in staat abstract te werken, een Vlaming moet een verhaal vertellen'. Telkens als ik wat maakte riep hij iedereen erbij, 'Kijk, de Vlaming heeft weer iets gemaakt, hij vertelt iets over het model, de anderen niet'.

Toen ik terug in België kwam, werd ik benoemd tot docent monumentale kunst. Ik stond er op dat er een afdeling 'praktijk' kwam, in de avondschool weliswaar, overdag gaf ik allerlei soorten cursussen, van heraldiek tot aquarel. Buiten de school gaf ik ook jeugdateliers, hobbyclubs voor volwassenen, lezingen en ik heb hier ook een kunstkring opgericht, de Lotse Kunstkorf. Ik wil de mensen leren genieten van schoonheid, ze leren eerbied op te brengen voor hoe iets gemaakt wordt. Ik ga niet vertellen of iets mooi is, maar wel hoe het gemaakt is.

Kleuters prutsen niet

MN In de loop van de jaren zestig moest ik -helaas- vaststellen dat de academiestudenten nogal gemakzuchtig werden. Eén streep op papier en ze waanden zich al kunstenaar; het kunstwerk zelf, dat zouden ze dan wel laten uitvoeren door een Italiaan. Ik had er geen zin in om elk jaar diploma's af te leveren aan studenten waarvan ik niet weet of ze dat echt wel verdienen, dus liet ik die baan na tien jaar voor wat ze was. Ik had tenslotte een diploma van onderwijzer en na het behalen van mijn aggregaat werd ik benoemd in de normaalschool van Berchem, waar ik nog 26 jaar les heb gegeven. Ik voelde me daar beter dan in het kunstonderwijs waar je in feite wat aan inteelt doet. Ik was er altijd al van overtuigd dat de 'slechte smaak' van mensen - kijk maar naar de kitsch die in de huizen hangt en staat, de slecht gemaakte schilderijen en de onderwaardering van de kindertekening-

Glaskünstler Maurits Nevens

'Ein Flame kann kein abstraktes Kunstwerk schaffen. Wohl aber kann ein Flame mit einem Kunstwerk eine ganze

Geschichte erzählen und so muss er es halten'. Das sagte der berühmte expressionistische Maler Oskar Kokoschka über Maurits Nevens, einen Glaskünstler aus Dilbeek, der nun bereits seit 30 Jahren in Lot wohnt. 'Unterrichten - zuerst an der Akademie und dann an der Pädagogischen Hochschule - das war mein Hauptberuf. Aber daneben habe ich mir immer die Liebe zum Glas bewahrt. Nach meiner Pensionierung dachte ich, dass die Aufträge ausbleiben würden, aber das war nicht der Fall. Man kommt immer noch auf mich zu, von Maastricht bis Kortrijk. Glasmalereien sind eine Form der angewandten Kunst, es ist nicht so wie bei Gemälden. Wir arbeiten sowohl für gotische, romanische als auch für moderne Kirchen, und wir sind durch den Ort, das Format und das Budget eingeschränkt, aber genau das macht die Sache so abwechslungsreich und vielfältig', so Maurits Nevens.

zijn oorsprong vindt in het onderwijs en nu had ik de kans om daar wat aan te doen. Ik heb daar een rol kunnen spelen waarvan ik al droomde als kind, ik kon aan 'volksopvoeding' doen door het opleiden van regenten, onderwijzers en kleuterleidsters en -leiders. Dat zijn overigens geen goedkope babysitters zoals veel mensen lijken te

'Ik heb heel wat Reynaerten De Vos en Tyl Uilenspiegels gemaakt, maar geen twee zijn dezelfde'

denken en de activiteiten die kleuters op school doen zijn ook geen 'gepruts'. Een kind dat goed is opgeleid in de kleuterschool zal het ook beter doen in het eerste studiejaar.

Voorliefde voor glas

MN Lesgeven was mijn hoofdberoep, maar daarnaast heb ik altijd mijn voorliefde voor glas bewaard. Na de periode in Sint-Lucas schilderde ik veel, maar als je niet gebonden was aan een galerie kwam je nergens, nu nog niet. Beetje bij beetje ben ik materiaal beginnen kopen om met glas te werken zodat ik alles in eigen handen kon nemen. Na een tijd moest ik uitbreiden en vond ik een atelier in Hoboken. Toen ik met pensioen ging verkocht ik alles en kwam ik hier in Lot wonen.

Ik dacht dat de opdrachten nu wel zouden uitblijven, maar dat was niet het geval, ze blijven me vragen, van Maastricht tot Kortrijk.

Glasmalerei is een vorm van toegepaste kunst, het is niet zoals met schilderijen, wij werken zowel voor gotische, romaanse als moderne kerken of in opdracht van een particulier. We zijn beperkt door de plaats, het formaat en vaak ook het budget, maar daarom krijg je precies zo'n grote verscheidenheid. Men kan zeggen dat er geen lijn of geen stijl in mijn werk zit, maar daar trek ik me niets van aan. Ieder werk dat ik gemaakt heb is een antwoord op een precieze vraag. Ik maakt nooit twee dezelfde werken, want dan verlies je je geloofwaardigheid. Ik heb heel wat Reynaerten De Vos en Tyl Uilenspiegels gemaakt, maar geen twee zijn dezelfde.

Musea met rommel

MN Vroeger was een museum er voor werken die hun waarde bewezen hadden. Nu zegt men tegen een kunstenaar: 'maak eens wat voor mijn museum', en zo wordt het principe 'museum' met de voeten getreden. Er is ook veel rommel bij. Een triplex plank met een paar nagels bijvoorbeeld, die is binnen dit en vijftien jaar helemaal verroest en kapot. Dat noem ik geen kunstwerk. Je moet niet alleen ideeën hebben, nee, je moet ook met materiaal kunnen werken. Een kunstenaar die vandaag iets maakt om geld te verdie-

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

nen, wat morgen in de vuilnisbak belandt, dat is een commerciant en niet meer dan dat. Trouwens na één zo'n 'kunstwerk' wordt je zelf aan de kant gezet en komt er een ander. Bovendien gaat het succes niet naar de artiest maar naar de galerijhouder of de museumdirecteur. De artiest zelf komt er bekaaid van af en daar stel ik me toch vragen bij, want als je niet jaagt op snel succes haal je ook de pers niet. Of ambacht vandaag een vies woord lijkt? Ja, het ambacht heeft afgedaan en dat is pijnlijk. Als ik een tekening op papier of doek maak ben ik een kunstenaar en mag ik meespelen. Zet ik diezelfde tekening op glas, waar je veel meer voor moet kunnen, dan ben ik niets meer dan een vakman of een ambachtsman. Is dat consequent? Ach, ik vind het spijtig, maar ook niet meer dan dat. Zolang de kerken er staan, staat mijn werk er ook, werk dat gemaakt is volgens oude technieken, dat bestand is tegen weer en wind en dat een kans maakt om te overleven. Dat vind ik wel belangrijk. Werk voor een particulier ben je kwijt, maar in een kerk kun je nog eens binnenlopen en dat is heel aangenaam, al vraag ik me dan vaak af hoe ik zoiets monumentaals heb kunnen maken!

Geneviève Ostyn

Jean-Pierre De Groef niet onvoorbereid aan het hoofd van zijn gemeente

12

Het wordt wennen in Machelen-Diegem: na 18 jaar burgemeesterschap verdwijnt Roger De Wulf uit de politieke schijnwerpers. Het socialistische boegbeeld ruimt plaats voor de 43-jarige Jean-Pierre De Groef die de komende zes jaar deze gemeente in de schaduw van de luchthaven en Brussel zal leiden. Hij staat aan het hoofd van een onuitgegeven coalitie waarin de liberalen voor het eerst hun intrede doen. De coalitie SP/VLD/VU-ID telt 13 van de 21 zitjes in de gemeenteraad: een iets ruimere meerderheid dan de uittredende bewindsploeg van SP/VU die kon rekenen op 11 verkozenen.

Jean-Pierre De Groef realiseert zich dat het geen eenvoudige opdracht wordt uit de schaduw van Roger De Wulf te treden. 'Toch wil ik hulde brengen aan mijn voorganger en wijzen op de symboliek van diens stap om niet langer te zetelen. Zijn ontslag geeft ruimte aan een jonge vrouw om mee het beleid te bepalen.' Of hij geen moeite heeft met de vaststelling dat hij slechts 184 voorkeurstemmen kreeg en toch burgemeester wordt? 'Niemand kan dat getal loochenen, maar toch wil ik erop wijzen dat de socialisten, ondanks verlies, nog altijd de grootste partij zijn in Machelen-

Diegem en dus de burgemeester kunnen leveren. In de schoot van partij was al langer afgesproken dat ik Roger De Wulf zou opvolgen. Dat was ook de reden waarom ik tijdens de vorige legislatuur naast voorzitter van het OCMW ook al gemeenteraadslid was en dus bestuurservaring kon opdoen. Bovendien heb ik als secretaris van de plaatselijke SP-afdeling al veel beleidsvoorbereidend werk verricht. Ik beland dus niet onvoorbereid aan het hoofd van de gemeente.

Politieke malaise

In zijn analyse van de verkiezingsuitslag wijst Jean-Pierre De Groef nog op enkele in het oog springende resultaten. Van de democratische partijen boekte alleen Agalev winst, goed voor een eerste verkozene in de gemeenteraad. 'Anderzijds is er de hoge score voor het Blok dat meteen twee verkozenen naar de gemeenteraad stuurt. Dat resultaat heeft velen verrast. We gingen ervan uit dat de omstandigheden in onze gemeente niet meteen zouden leiden tot zo'n score voor het Blok. Dat resultaat betreurt ik ten zeerste. Ik geloof dat we mee delen in een algemene politieke malaise waarbij het Blok garen spint.' De nieuwe burgemeester constateert daarentegen 'met plezier' dat Samen, een door Francofonen gedomineerde tweetalige lijst, achteruit boert en geen vertegenwoordiger meer telt in de gemeenteraad.

De beleidsverklaring waarmee de coalitie is aangetreden legt de klemtoon op het Vlaams karakter van de gemeente aan de rand van Brussel

Gastvrij en verdraagzaam

De beleidsverklaring waarmee de coalitie is aangetreden, legt overigens de klemtoon op 'het Vlaams karakter van deze gemeente aan de rand van Brussel'. Volgens de burgemeester betekent zulks niet dat men afkerig zou staan tegenover anderstaligen of andere culturen die hun wil tot integratie tonen. 'Machelen-Diegem blijft een open, gastvrije en verdraagzame gemeente', aldus de burgemeester die zijn nieuw politiek mandaat zal blijven combineren met zijn job als kabinetschef van de Vlaams-Brabantse gedeputeerde Toine De Coninck die verantwoordelijk is voor huisvesting en het Vlaams karakter van de rand. 'Ik ben al 24 jaar ambtenaar bij de provincie, waar ik bestuurssecretaris ben op de dienst huisvesting. De voorbije zes jaar was ik gedetacheerd als kabinetschef bij gedeputeerde De Coninck. Die job blijf ik halftijds uitoefenen. In de voormiddag ben ik in Leuven en in de namiddag sta ik ten dienste van de inwoners van mijn gemeente.'

Johan Cuppens

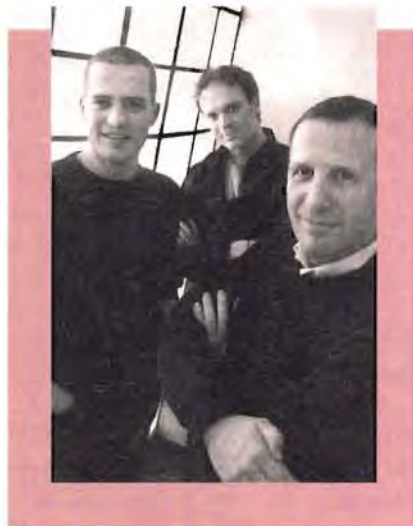
VAN 4/2 TOT 5/3

RANDUIT

A G E N D A

Liederen van Fassbinder

'In kleinem Leben liegt der grosse Schmerz', dat is de titel van een van de liederen die Rainer Werner Fassbinder (1946-1982) schreef. De Duitse Fassbinder is vooral bekend van films als Lili Marleen, Die Ehe der Maria Braun, en de televisieserie Berlin Alexanderplatz, en nog zoveel meer. Fassbinder had al zowat dertig films gemaakt op zijn dertigste. De cineast en acteur schreef ook liederen, vooral voor zijn vrouw Ingrid Caven en zijn lievelingsactrice Hannah Schygulla. Die liederen worden nu gebracht op muziek van compomst Peer Raben door Kurt Van Eeghem en pianisten Stijn en Steven Kolacny. De titel van het lied in kwestie is ook de titel van het programma en zet meteen de toon: in de marge van het leven met een grote L, zijn het de kleine, dagelijkse dingen die zorgen voor de meest herkenbare genoegens en ongenoegens. Muziektheater op zijn best dat u doet proeven van de naoorlogse cabarets in Berlijn.

Vrijdag 9 februari, Koloniënpaleis, Museum voor Midden-Afrika in Tervuren om 20.30 uur.
Info: 02-768 03 00.

Frivole Framboos op feestweekend

Op 16 februari gaat het feestweekend naar aanleiding van 20 jaar Gemeenschapscentrum De Moelie in Linkebeek van start met een optreden van de Frivole Framboos, een vaste waarde in binnen- en buitenland als het de combinatie van muziek en humor betreft. Voor Peter Hens en David Laisné zijn er geen heilige huisjes in de muziek: alles kan en alles mag. In hun nieuwste show is dat niet anders, ze rommelen met instrumenten en pianokrukjes, halen genres door elkaar, buigen muziekstijlen om met een muzikale virtuositeit om u tegen te zeggen. Om van humor nog maar te zwijgen!

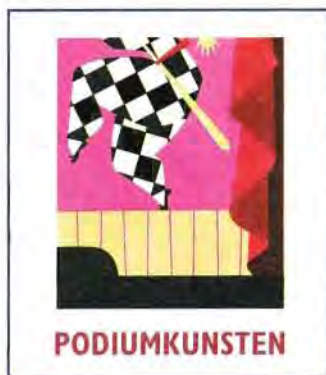
Vrijdag 16 februari in GC De Moelie, Sint-Sebastiaansstraat 14, 20.00 uur, info: 02-380 77 51.
Ook op 24 februari in CC Strombeek in Grimbergen.

Plansjet brengt poppen aan het dansen

Mieke en Chris Geris vormen samen het duo Plansjet en hun leven wordt grotendeels beheerst door poppentheater, volksmuziek en marionetten. Tijdens de voorstelling 'Poppen aan het dansen' krijgt u niet alleen de mooie marionetten te zien, maar wordt u ook verwend met oude muziekinstrumenten en traditionele dansen zoals de kadрил, de steltendans en de paardendans. Een ideaal spektakel voor de hele familie.

Zondag 18 februari, GC De Boesdaalhoeve, Hoevestraat 67, 15.00 uur, info: 02-381 14 51.

PODIUMKUNSTEN

THEATER

DONDERDAG 8 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Elisabeth en Essex

door Cie. De Koe

● 20.15

VRIJDAG 9 FEB

HOEILAART

Felix Schiecentrum

Het Gevecht met de Engel

van Herman Teirlinck door Hilde Uitterlinden. Voorstelling in het kader van het

project 'Alles is toneel'

Info: 02-658 28 57

● 20.30

VRIJDAG 9 FEB

VILVOORDE

CC Vilvoorde 02-255 46 90

Bergstraat 1

Liedesverhalen

door Frank Degruyter

● 20.30

DONDERDAG 15 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Het Litteken Lip door Lampe

● 20.30

16 EN 17 FEB

ALSEMBERG

CC de Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Hola Paula, blijspel van Ruud De

Ridder door het Echt Antwaarps Teater.

● 20.00

VRIJDAG 16 FEB

SINT-GENESIUS-RODE

NIET TE MISSEN

POPPENTHEATER

'Don Q' even zot als Don Quichot

Don Quichot verslond zoveel ridderromans dat zijn hoofd op hol sloeg. In de voorstelling van de Nederlandse poppenspeler Fred Delfgaauw vergeet hij zelfs zijn familienaam. Hij weet alleen dat deze met de zeldzame letter Q begint. Overmoedig reist hij de wereld rond om het onrecht te bestrijden, maar daarbij verwacht hij herbergen met kastelen en meisjes van plezier met adellijke jonkvrouwen. Hij vecht ook tegen windmolens, varkens en wijnzakken. Zijn goedmoedige gezel Sancho Panza begrijpt er niets van, maar toch blijft hij zijn meester trouw want dan wordt hij misschien gouverneur. Delfgaauw geeft elk van zijn figuren moeiteloos een eigen stem. Net als in zijn vorige producties over King Lear, Mozart en Salieri manipuleert hij vingervlug de rekwisieten en de poppen, die hij zelf maakt. Hij volgt niet klakkeloos de teksten van Cervantes. De personages worden grappige, herkenbare karikaturen, die luidop nadenken. Hoewel 'Don Q' een solovoorstelling is, lijkt het alsof het podium wordt bevolkt door een groot toneelgezelschap.

Overijse, CC Den Blank, zaterdag 10/2 om 20u30.
Tel. 02/678 59 59

LD

NIET TE MISSEN

TONEEL

Een koninklijke LAT-relatie

Koningshuizen komen geregeld in opspraak, vooral als er liefdesperikelen in het spel zijn. Dat was vroeger niet anders dan nu. In 'God save the Queen' van Compagnie De Koe belichamen Katelijn Damen en Peter Van den Eede respectievelijk Elisabeth I en Robert Devereux Essex, 2de graaf van Herefordshire. Ondanks het grote leeftijdsverschil kon de vorstin haar gevoelens niet verbergen voor haar veel jongere achterneef die de stiefzoon was van haar gunsteling, de graaf van Leicester. Een vrijblijvende LAT-relatie met de mooie, jonge graaf zag ze wel zitten. Kwade tongen beweerden dat ze noch psychisch, noch lichamelijk geschikt was voor een normaal huwelijk. Haar officiële verlovings gingen allemaal de mist in. Zelfs met de hertog van Anjou kon ze het niet uithouden. Essex bleek de ideale vervanger die ze kon domineren en naar believen op oorlogspad sturen. Op zijn twintigste vergezelde hij zijn stiefvader als cavaleriegeneraal naar de Nederlanden. Hij kwam ook aan het hoofd te staan van de anti-katholieke partij, die het vooral op de Spanjaarden had gemunt. Slechts één keer, bij de slag van Cadiz, behaalde hij een overwinning. En die had hij dan nog grotendeels te danken aan admiraal Howard. Zijn onbeschaamdheid tegenover Elisabeth verergde met de jaren en toen hij zonder toestemming van de koningin zijn militaire post in Ierland verliet, werd hij op staande voet ontslagen. De liefde was bekoeld. Uit wraak probeerde hij in Londen een volksopstand te verwekken, maar hij werd bij de kraag gevat en na een proces met enkele medeplichtigen onthoofd.

Dilbeek, CC Westrand, donderdag 1/2 om 20u30.

Tel. 02/466 20 30

Grimbergen, CC Strombeek, donderdag 8/2 om 20u15

Tel. 02/263 03 43

LD

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51

Hoevestraat 67

Lente in Alaska- Ode aan het

bier door David Mermez

● 20.00

ZATERDAG 17 FEB

KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06

Lijsterbessenbomenlaan 6

De Drumleraar

door Theater Zuidpool

● 20.00

21 EN 22 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Hamlet door Het Toneelhuis

● 20.15

DONDERDAG 1 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Kort Geknipt

door Bob De Moor

● 20.30

VRIJDAG 2 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Bal van de pompiers

door De Tijd

● 20.15

DANS

WOENSDAG 21 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan
Rien de Rien
 door Les Ballets C. de la B.
 ● 20.30

FAMILIEVOORSTELLING

ZATERDAG 17 FEB
VILVOORDE
 CC Vilvoorde 02-255 46 90
 Bergstraat 1
De gruwelijke rijmen
van Roald Dahl
 door Marc Reynaerts
 Vanaf 6 jaar
 ● 14.30

ZONDAG 18 FEB
SINT-GENESIUS-RODE
 GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51
 Hoevestraat 67
Poppen aan het dansen
 door Plansjet vzw
 ● 15.00

WOENSDAG 28 FEB
GRIMBERGEN
 CC Strombeek 02-263 03 43
 Gemeenteplein
Galileo door Blauw 4
 Vanaf 8 jaar
 ● 15.00

ZATERDAG 3 MAART
VILVOORDE
 CC Koningslo 02-255 46 90
 Streekbaan 185
Feest door Gerard Pillen
 Vanaf 3 jaar
 ● 14.30

CABARET HUMOR

VRIJDAG 16 FEB
LINKEBEEK
 GC De Moelie 02-380 77 51
 Sint-Sebastiaansstraat 14
De Frivole Framboos
 ● 20.00

16 EN 17 FEB
DILBEEK
 CC Westrand 02-466 20 30
 Kamerijklaan
Lustobject, door Els De Schepper
 ● 20.30

ZONDAG 18 FEB
VILVOORDE
 CC Vilvoorde 02-255 46 90

Bergstraat 1
Schaamteloze vertellingen
 door Luk Wyns
 ● 20.30

DONDERDAG 22 FEB
JEZUS-EIK/OVERIJSE
 GC De Bosuil 02-657 31 79
 Witherendreef 1

Schaamteloze vertellingen
 door Luk Wyns
 ● 20.00

VRIJDAG 23 FEB
DILBEEK
 CC Westrand 02-466 20 30
 Kamerijklaan
Schaamteloze vertellingen

door Luk Wyns
 ● 20.30

ZATERDAG 24 FEB
GRIMBERGEN
 CC Strombeek 02-263 03 43
 Gemeenteplein
De Frivole Framboos
 ● 20.15

2 EN 3 MAART
DILBEEK
 CC Westrand 02-466 20 30
 Kamerijklaan
Ik ben een plastic zakske
 door Urbanus
 ● 20.30

JEUGD

ZONDAG 11 FEB
DILBEEK
 CC Westrand 02-466 20 30
 Kamerijklaan
Zusje Harmonica
 door Het Paleis
 ● 15.00

DINSDAG 13 FEB
ALSEMBERG
 CC de Meent 02-380 23 85
 Gemeenveldstraat 34
Het meisje met het rode
badpak door toneel- en cabaretgezelschap L.R.V.-producties
 ● 10.30 en 14.00 uur

NIET TE MISSEN

CHANSON

Georges Brassens als componist

Georges Brassens (1921-1981) had geen hoge dunk van de parlementaire democratie. Als anarchistisch chansonnier trok hij van leer tegen alle maatschappelijke instituten. Dat hij aanvankelijk geen goede reputatie had kon hem niet deren. Nu wordt hij alom beschouwd als een monument van het Franse chanson. Zijn graf in Sète is dan ook een waar bedevaartsoord. Dat hij niet alleen spraakmakende teksten maar ook indringende melodieën componeerde, bewijst het trio L'Amé des Poètes. Toen dit ensemble acht jaar geleden ontstond hadden de muzikanten slechts één doel voor ogen: zij wilden aantonen dat grote chansonniers ook professionele toondichters zijn. Saxofonist Pierre Vaiana, contrabasspeler Jean-Louis Rassinfosse en gitarist Fabien Degryse nemen 'Chanson pour l'Auvergnat', 'Le gorille' en 'La chasse aux papillons' als volwaardige composities onder handen. Naast deze klassiekers is er ook ruimte voor minder bekend werk. Zo verklanken ze bijvoorbeeld Brassens' beschouwingen over zijn twee nonkels. Nonkel Martin koesterde de Tommies, terwijl nonkel Gaston de Teutonen adoreerde. Brassens voelde zich overigens met geen van beiden verwant. Als individualistische troubadour had hij geen 'heimat' nodig.

Beersel, CC De Meent, 15/2 om 20u30. Tel. 02/ 380 23 85

LD

NIET TE MISSEN

DANS

Bezinning in een fictieve moskee

Wat gebeurt er als vijf dansers en een bedreven cellist een moskee betreden? Trekken zij eerbiedig hun schoenen uit om de ruimte niet te bezoedelen? Of houden ze geen rekening met het vereiste protocol zodat hun gedrag in de ogen van de gelovigen heiligschennend lijkt? Choreograaf Sidi Larbi Cherkoui suggereert in zijn nieuwe productie dat de voorstelling zich afspeelt in een islamitisch gebedshuis. De personages komen echter uit verschillende culturele milieus. Ze kennen de betekenis van de rituele handelingen niet, maar ze voelen zich wel bekeken. Roel Dieltiens bespeelt zijn instrument behoedzamer dan ooit. De zes podiumfiguren proberen elkaar te vermijden tot ze vaststellen dat niemand gemist kan worden. Big Brothertoestanden komen er niet aan te pas; Er moet niemand weggestuurd worden en er zijn geen prijzen te verdienen voor de beste strateeg. De voorstelling is een vervolg op het muziektheater 'Iets op Bach'. Hedendaagse cellomuziek vervangt echter de sacrale partituur van de Duitse componist.

Dilbeek, CC Westrand, woensdag 21/2 om 20u30.
Tel. 02/466 20 30.

LD

16, 17 EN 18 FEB
TERVUREN
Artrek weekend met muziek, workshops, theater en film
Info: CC Papeblok. 02-768 03 00

WOENSDAG 21 FEB
LINKEBEEK
GC De Moele 02-380 77 51
Sint-Sebastiaansstraat 14
Kriebelshow door Clown Rocky
14.00

ZATERDAG 24 FEB

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
JEFI
De Blauwe trein
14.00

MAANDAG 26 FEB

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
AààRGH door Speeltheater Gent
15.00

WOENSDAG 28 FEB

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Sterrenstof door 4 Hoog
15.00

MUZIEK

KLASSIEK

VRIJDAG 9 FEB

TERVUREN
Koloniënpaleis 02-768 03 00
In kleinem Leben liegt der grosse Schmerz
door Kurt Van Eeghem, Stijn en

NIET TE MISSEN

ONE MAN SHOW

Lente in Alaska

De vulkanen, de fjorden en de gletsjers van het verre Alaska prikkelen de verbeelding van David Dermez. Deze 'stand up comedian' verwent de toeschouwer met spannende reisverhalen, verse grappen en vooral veel zangnummers. Geen lange monologen, maar pittige anekdotes zorgen voor de gepaste sfeer. Alles wat hij vertelt is echt gebeurd. Tenminste dat wil hij ons doen geloven. Wie hem voldoende kent weet echter dat hij er lustig op los fantaseert. Na jarenlange omzwervingen kan hij putten uit nieuwe belevenissen. Loslippige kennissen hebben hem hun intiemste geheimen toevertrouwd. Zijn mensenkennis is er alleen maar groter op geworden. In deze praatshow

speelt hij in op de nieuwsgierigheid en de stokpaardjes van het publiek. Vermakelijke grollen worden afgewisseld met stevige doodoeners. 'Lente in Alaska' kreeg als ondertitel 'Ode aan het bier' omdat dronkaards hun ziel op tafel leggen.

Sint-Genesius-Rode, GC Boesdaalhoeve, 16/2 om 20u.
Tel. 02/381 14 51

LD

Steven Kolacny.
Info: 02-768 03 00

10 EN 11 FEB
MOORSEL-TERVUREN

De Steenberg, Spechtenlaan 8
Winterconcert door de Koninklijke Harmonie Sint-Jozef Moorsel o.l.v. Frans Buelens. Op het programma staat werk van Peter Benoit, Johann Strauss, Franz von Suppé, Pret Svets, Claude-Michel Schönberg en Luiz Bonfá.
Info en kaarten: 02-767 59 30
● 19.30

ZONDAG 11 FEB
ASSE-ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20
Aperitiefconcert door de Jeugd-

afdeling Koninklijke Fanfare St-Cecilia
● 11.00

VRIJDAG 16 FEB
GRIMBERGEN

Kerk van Beigem 02-263 03 43
L'Amour door het Spiegel Strijkkwartet. Zij brengen werk van Schubert, Lekeu, Debussy en Janacek.
● 20.15

POP EN ROCK

ZATERDAG 3 FEB
KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6
Johan Verminnen en Smeulders & Smeulders
● 20.00

NIET TE MISSEN

CHANSON

Luistervinken bij Johan Verminnen

Fervente radioluisteraars werden vroeger luistervinken genoemd. Johan Verminnen gebruikt het woord voor zijn nieuwe concerttournee. De Brusselse zanger viert binnenkort zijn vijftigste verjaardag. Hij wordt deze keer begeleid door pianist Michel Bisceglia. Uiteraard staan krakers als 'Laat me nu toch niet alleen' en 'In de Rue des Bouchers' op het programma. Beide muziekfreaks hebben echter ook een boontje voor het klassieke chansonrepertoire. Jacques Brel, Edith Piaf en Leo Ferré worden niet vergeten.

De stijl van Verminnen is, sinds hij in 1969 laureaat van de 'Ontdek de Ster' wedstrijd werd, nauwelijks veranderd. Zijn wat rauwe stem blijft hartverwarmend. In de Lijsterbes treden in het voorprogramma ook Smeulders en Smeulders op, die tijdens het recente Nekkaconcours met de prijzen gingen lopen.

Kraainem, GC Lijsterbes: 3/2 om 20u. Tel. 02/721 28 06
Asse-Zellik, CC Den Horinck 7/2 om 20u30. Tel. 02/466 78 21.

LD

FOTO: PATRICK DE SPIEGEL/VEEL

NIET TE MISSEN

CABARET

Seks en rode oortjes

Sigmund Freud was de mening toegedaan dat schaamtegevoelens nooit volledig zullen verdwijnen. Voor het in stand houden van de menselijke soort moeten sommige taboes zelfs blijven bestaan. Cabaretier Luk Wyns bestookt zijn publiek met zoveel gewaagde grappen dat heel wat toeschouwers ongemakkelijk op hun stoel beginnen te schuiven. Als hij er dan nog een schepje bovenop doet, leidt dat tot hilarische reacties. De voorbije seizoenen oogste Wyns al succes met zijn televisiereeks 'Sterke verhalen'. Voor zijn eerste theater-tournee kopten de affiches 'Kinderen niet toegelaten'. Ook in 'Schaamteloze verhalen' zit een dosis erotiek. Wyns neemt daarin de ongeremde seksbeleving op de korrel die hij laat contrasteren met preutsheid. Goede Liekens is alvast uitgenodigd!

Overijse, GC De Bosuil, 22/2 om 20u. Tel. 02/657 31 79 LD

ZATERDAG 3 FEB
SINT-GENESIUS-RODE

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoevestraat 67
Coup Ambiance
i.s.m. Jeugdhuis Animoro
● 20.00

ZATERDAG 17 FEB
ASSE-ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20
Johan Verminnen
● 20.30

ZATERDAG 17 FEB
WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75
Gorki
● 20.00

VRIJDAG 23 FEB
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Kris De Bruyne
● 20.15

ZONDAG 25 FEB
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Jukebox 2000 met Lucas Van den Eynde, Tine Embrechts en Nele Bauwens
● 20.15

ZATERDAG 3 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
New Red Harmony
door Patrick Riguelle en Jan Huutekiet
● 20.15

WERELDMUZIEK

VRIJDAG 24 FEB

ALSEMBERG

CC de Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Concert van Lula Pena

(ter vervanging van Cristina Branco).

Om 19.30 is er een inleiding over de Portugese fado door Ivo Hermans.

● 20.30

DONDERDAG 1 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Mallou & Vador Vokal

● 20.15

VRIJDAG 2 MAART

ASSE-ZELLIK

CC Den Honnck 02-466 78 21

Noorderlaan 20

La Bottine Souriante,

wereldfolk uit Quebec

● 20.30

FOLK

ZATERDAG 3 MAART

KRAAINEM

GC De Lijsterbes

Lijsterbessenbomenlaan 6

Ashels, een negenkoppige band die zwingende Vlaamse en Europese folk brengt

Info: 0496-74 37 57

● 20.00

JAZZ

DONDERDAG 15 FEB

ALSEMBERG

CC de Meent 02-380 23 85

Gemeenveldstraat 34

Elle est à toi, cette chanson

door L'Âme des Poètes. Muziek voor fijnproevers

● 20.30

FILM

DINSDAG 6 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Dinosaur

● 20.30

DONDERDAG 8 FEB

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

Ed TV van Ron Howard

● 20.00

DINSDAG 13 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Titus

● 20.30

DINSDAG 20 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

The Cell

● 20.30

DINSDAG 27 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Lijmen van Robbe de Hert

● 20.30

TENTOONSTELLINGEN

DOORLOPEND

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam, Beekstraat 172

Cafetaria van het GC

Kam Kiest voor Kunst

Jan Baert, Fototentoonstelling

Info: 02-731 43 31

24 EN 25 FEB

ZAVENTEM

Cultuurhoeve Mariadal, Kouterweg 2

Van Dyckkring Zaventem

Retrospectieve tentoonstelling: Jef Thielemans

Info: 02-759 83 69 of 02-720 05 65

● Open van 10 tot 18 uur

TOT 24 FEBRUARI

BEERSEL

Galerie Dominium, Schoolstraat 71

Classica II, Klassieke oude meesters en klassiek geïnspireerde kunst.

Info: 02-378 17 60

● Open op vrijdag van 14 tot 22 uur, op zaterdag van 10 tot 18 uur en op zondag van 10 tot 18 uur.

TOT 25 FEB

KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06

Lijsterbessenbomenlaan 6

Pasteltekeningen van Ingrid Van Kogelenberg

● Open op woensdag, vrijdag en zaterdag van 14 tot 20 uur, op zondag van 10 tot 18 uur

TOT 24 JUNI

TERVUREN

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

02-769 52 11

Leuvensesteenweg 13

Exit Congomuseum

Een eeuw kunst met of zonder papieren. Een tentoonstellingsproject met etnografische kunst en hedendaagse kunstenaars.

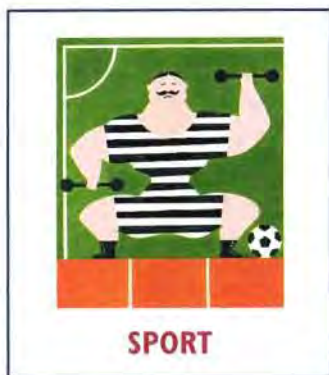
De Moelie twintig jaar

Het gemeenschapscentrum De Moelie in Linkebeek bestaat twintig jaar. Volgens centrumverantwoordelijke Mark De Maeyer is De Moelie altijd een plaats geweest waar de kleine Vlaamse gemeenschap die nog in Linkebeek woont terecht kan. 'De Moelie heeft in die twintig jaar sterk bijgedragen tot het samenhangingsgevoel van de zowat 800 Vlamingen die onze gemeente telt. Vooral de ondersteuning van het Vlaamse verenigingsleven is daarbij van heel groot belang geweest', aldus De Maeyer. Een van de hoogtepunten van de voorbije twintig jaar is voor De Maeyer het Linkefolk-festival in 1998. 'Met Linkefolk hebben we bewezen dat we als kleine gemeente heel wat volk op de been kunnen krijgen en een sterke culturele uitstraling hebben', zegt de centrumverantwoordelijke.

De Moelie wil er niet alleen zijn voor de Vlamingen in Linkebeek, maar ook voor de anderstaligen in de gemeente. 'Wij willen niet alleen een cultureel centrum zijn, maar ook een echt gemeenschapscentrum waar elke inwoner van de gemeente terecht kan met allerlei vragen. Onze opdracht voor de komende jaren is daarom het verder uitbouwen van onze dienstverlening. Op die manier willen we steeds meer anderstaligen naar De Moelie krijgen en zo meewerken aan hun integratie. We zijn in de eerste plaats een Vlaams centrum, maar met openheid naar anderstaligen'. Tijdens het weekend van 16 tot 18 februari zijn in het gemeenschapscentrum De Moelie in Linkebeek ter gelegenheid van het twintigjarig bestaan een aantal festiviteiten gepland.

Op vrijdag 16 februari gaat het feestweekend van start met een optreden van De Frivole Framboos. Zaterdag 17 februari is de dag van de eigenlijke viering met naast enkele toespraken ook de première van 'Linkebeek, Brabantse parel', een film over de gemeente van de Videoclub Zennevallei in opdracht van de Sociaal-Culturele Raad. U kunt tijdens het feestweekend ook gaan kijken naar de foto-tentoonstelling 'De Moelie en het Linkebeekse verenigingsleven vanaf 1980'. Voor meer info kan u contact opnemen met het secretariaat van De Moelie op 02/380 77 51.

19 FEB VILVOORDE

CC Vilvoorde, Bergstraat 1
Studieavond: het besturen van een sportclub.

Een organisatie van de dienst Sport van de stad Vilvoorde i.s.m. de Sportraad, Bloso en Uitstraling Permanente Vorming van de Vrije Universiteit Brussel.

Info: 02-253 47 24
● 20.00

VAN 26 FEB TOT 2 MAART VILVOORDE Omnisportkamp Krokusvakantie 2001

voor kinderen tussen 6 en 12
Voor meer informatie: Dienst Sport,
02-253 47 24, fax: 02-255 47 49

WOENSDAG 7 MAART TERVUREN Tervuurse Triatleerling

Ter voorbereiding zijn er trainingen op
7, 14 en 21 februari.
Info: Sportdienst, 02-769 20 85

VANAF 4 FEB JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC De Bosuil
Witherendreef 1

Cursus jazz in theorie en praktijk
door Johan Vandendriessche. Inschrijvings-
sessie op zondag 4 februari om 13 uur,
de eigenlijke cursus start een week later.

Een organisatie van vzw Jazz Vlaanderen
in samenwerking met vzw 'de Rand'.
Info: 02-657 31 79

DINSDAG 6 FEB SINT-ULRIKS-KAPPELLE

Kasteel La Motte
Lumbekstraat 20, Sint-Ulriks-Kapelle
Academie La Motte

Vriendschap, een broodnodige maar kwetsbare rijkdom door Herwig Arts

Info: 02-466 20 30
● 14.00

VANAF 6 FEB GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Moestuin en siertuin: hoe natuurlijk is onze tuin eigenlijk? Tips en adviezen voor een milieuvriendelijke tuin door Herman Dierickx. Op 6, 13 en 20 februari.

● Van 19.45 (stipt) tot 22.15

VANAF 7 FEB JETTE

GC Essegem, Leopold I-straat 329

Cursus bloemschikken

door floriste Helma Den Hartog
Info: GC Essegem, 02-427 80 39

● Van 20 tot 22 uur

VANAF 7 FEB KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6

Start kinderateliers februari

● 14.00

VANAF 13 FEB VILVOORDE

CC Vilvoorde, Bergstraat
Luistercursus van de Universiteit
Vrije Tijd, Davidsfonds

Ludwig van Beethoven, een revolutionaire romanticus.

Lessen op 13 en 20 februari en op 20 en
17 maart, telkens van 20 tot 22 uur.
Info: 016-31 06 70 (Universiteit Vrije
Tijd, Davidsfonds)

WOENSDAG 14 FEB DILBEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Exploratie Van Darwin's Galapagos tot
de wouden van Europa door Florent Van Opstal

● 20.00

Kleurrijke kunst in het Museum van Elsene

Onder het motto 'De kleur in opstand' loopt in het Museum van Elsene een tentoonstelling met een aantal topschilderijen uit de beroemde collectie Carmen Thyssen-Bornemisza. Deze kostbare verzameling overspant de periode tussen 1885 en 1925 en bevat werk van onder meer

Henri Manguin 1905: Etsen

Claude Monet, Camille Pissarro, Paul Gauguin en Raoul Dufy.

De kleuren zijn inderdaad opstandig! Als Claude Monet oranje toevoegt aan de waterspiegelingen denken we niet alleen aan de zonnestrallen, maar ook aan droomtaferelen.

Vaak worden door de kunstenaars verschillende lagen verf op

het doek aangebracht die met elkaar contrasteren. Die praktijk is niet zonder gevolgen. De appeltuin van Camille Pissarro wordt vruchtbaar dank zij de wilde kleurschakeringen en de onstuimige hemel. Theo Van Rysselberghe leunt zelfs aan bij de Hollandse folklore als hij als aanhanger van het pointillisme uitsluitend met stippen de kleine haven van het vissersdorpje Volendam uitbeeldt. De eenzame wandelaar op de kade heeft echter de kleur van het water overgenomen.

Alziende ogen

Bij de symbolisten worden dan weer dieperliggende geheimen onthuld. De doeken van Gauguin weerspiegelen veel meer dan het exotisch leven op Tahiti. Met behulp van zorgvuldig uitgezochte kleuren roept de Franse schilder bepaalde stemmingen op. Wie nauwkeurig de sierlijke fluit-spelster op 'Mata Mua' gadeslaat, hoort als het ware de meeslepnde muziek die zij vertolkt. Dit mysterieuze schilderij zinspeelt op de mythische rituelen van de eilandbewoners. Robert en Sonia Delaunay laten de kleuren zelfs rondtollen. Zij worden terecht de boegbeelden van het orfisme en de voorlopers van de optische kunst genoemd. Overal verschijnen cirkels met midden in alziende ogen. Er wordt zowel diepte als beweging gesuggereerd.

Raoul Dufy combineert de kleuren zo ingenieus dat zelfs een stilleven transformeert in een griezelige scène. De Duitse expressionisten gaan eerder schetsmatig te werk. De kleuren van Nolde, Kirchner en Heckel weerspiegelen melancholie of vrolijkheid.

Grappige sprookjes

Van de New Yorkse schilder Lyonel Feininger kan de bezoeker een opvallend doek bewonderen met een rijzige witte, pijprokende figuur, die bijna even groot lijkt als de wolkenkrabbers op de achtergrond. Natalia Gontcharova inspireert zich op volksprenten. In haar visserstaferel is de kleurencombinatie zo merkwaardig dat je aan grappige Russische sprookjes denkt. De expositie wordt afgerond met een stilleven van de Moldavische kunstenaar Arthur Segal dat een bruinwitte kandelaar voorstelt die blauwzwarte schaduwen werpt. Kleuren kunnen de kunstenaar en de kijker bedwelmen. Zich laten meeslepen in dat kleurenspeel is een wonderlijke ervaring.

'De kleur in opstand' Museum van Elsene. Nog tot 18/2. Op weekdagen van 13 tot 18u30. Zaterdag en zondag van 10 tot 17u.
Tel. 02/515 64 21

Ludo Dosogne

VANAF 14 FEB

DILBEEK

CC Westrand, Kamerijklaan

Uw tuin inrichten of herinrichten, een cursus van de vzw Vlaamse

Tuinenvereniging. 9 woensdagavonden, telkens van 19.30 tot 22 uur en één praktische les.

Info: 02-569 31 95.

15 EN 22 FEB

JETTE

GC Essegem, Leopold I-straat 329

Workshop sfeerverlichting

Info: GC Essegem, 02-427 80 39

VANAF 17 FEB

VLEZENBEEK

Een reeks van zes **workshops voor de tuinfreak**. Professionele tuinarchitecten en tuinbouwingenieurs maken u aan de hand van praktische voorbeelden en tips wegwijs in een reeks van tuinproble-

men. Vier zaterdagvoormiddagen en twee vrijdagavonden.

Info: Vlaamse Tuinenvereniging vzw, 02-569 31 95

DINSDAG 20 FEB

SINT-ULRIKS-KAPELLE

Kasteel La Motte

Lumbeekstraat 20, Sint-Ulriks-Kapelle

Academie La Motte

De radio, een tocht door de tijd door Paul De Wyngaert

Info: 02-466 20 30

🕒 14.00

20 FEB

DIEGEM/MACHELEN

Bibliotheek van Diegem (leszaaltje

boven), Kosterstraat 2, Machelen

Start **cursus Natuur-in-zicht**

Kennismaking en inleiding: Hoe leven dieren?

Info: 02-251 47 42 of 02-253 01 77

🕒 Van 19.30 tot 22.30

Cursus Russische romantiek

Actief luisteren naar klassieke muziek, dat is in het kort de bedoeling van de Luistercursussen Muziek van de Universiteit Vrije Tijd Davidsfonds. Voor de vierde keer wordt in Gemeenschapscentrum De Boesdaalhoeve een van de bijna vijftig Luistercursussen ingericht, meer bepaald Russische romantiek: van Het Zwanenmeer tot de Steppen van Midden-Azië.

De pianoconcerti van Rachmaninov, de balletten van Tchaikovsky, een vleugje Moussorgski, het zijn allemaal hoogtepunten van de Russische muziek. Maar wat maakt deze muziek zo meeslepend? Tja, Russische traditie smelt samen met romantische Westerse tendenzen en het resultaat is een weergalozige, muzikale rijkdom. Expressieve melodieën, lyrische gezangen, een briljante orkestregistratie en dynamiek en passie. De cursus wordt gegeven door Frans van den Broeck, een germanist die jarenlang werkte voor Radio 3, nu Klara. De cursus gaat van start op 12 februari en heeft ook plaats op 19 februari en 5 en 12 maart, telkens van 20 tot 22 uur, in GC De Boesdaalhoeve in Sint-Genesius-Rode.

Info: 02-305 71 95

Vlaams-Brabantse Evenementen- & wandelkalender

Vanaf dit jaar krijgt de vertrouwde Evenementenkalender die wordt uitgegeven door Toerisme Vlaams-Brabant, er een dimensie bij. Naast de gebruikelijke informatie over festivals, tentoonstellingen, volksfeesten e.d. wordt in de vernieuwde kalender nu ook uitvoerig aandacht besteed aan streek- natuur- en stadswandelingen onder begeleiding van een gids.

En het zijn niet zomaar wandelingen; deze maand kunt u onder meer deelnemen aan de Heimolenwandeling (Aarschot), een Gastronomische winterwandeling (Gooik) en verschillende Uilenwandelingen (Weerde, Bierbeek, Boortmeerbeek). De kleurige brochure die vier keer per jaar verschijnt (eind december, eind maart, eind juni en eind september) heet voortaan dan ook Vlaams-Brabantse Evenementen- & wandelkalender. Naast een massa praktische informatie (adressen, telefoonnummers, deelnameprijzen) bevat de vernieuwde kalender ook korte redactionele bijdragen waarin interessante initiatieven of nieuwe publicaties nader worden toegelicht. Zo vindt u in de kalender van dit kwartaal bijvoorbeeld bijdragen over De Vlaamse Wandel en Jogging Liga (VWJL), een nieuw Oorlogsmuseum in Tiel-Winge, het Fotoboek Sint-Pieters-Leeuw en een interessante brochure over holle wegen in het Dijleland. U vindt de Evenementen- & wandelkalender in de diensten voor toerisme, bibliotheken, culturele centra en gemeentelijke infodiensten. Op aanvraag krijgt u hem gratis in de bus.

Toerisme Vlaams-Brabant, tel. 016-26 76 20, fax 016- 26 76 76, e-mail: toerisme@vl-brabant.be

PROGRAMMA CURSUS NATUUR-IN-ZICHT

20 FEBRUARI

Kennismaking en inleiding

6 MAART Planten, basisbegrippen, indeling en bouw

13 MAART Landschappen, een overzicht

17 MAART Bezoek aan het Floordambos en Peutiebos

24 MAART Landschapswandeling, holle wegen in Vilvoorde

27 MAART Biotopen en kleine landschapselementen, poelen, hagen en bermen

7 APRIL Natuurwandeling, planten en dieren in het Torfbroek (Kumpenhout)

21 APRIL Landschapswandeling, kleine landschapselementen in de Maalbeekvallei (Grimbergen)

28 APRIL Samenhang van natuurelementen, Kollintebos en Bos van Aa (Kapelle op den Bos)

2 MEI Ecologie, alles hangt samen, basisbegrippen en afsluiting cursus.

VANAF 20 FEB

TERVUREN

CC Papeblok

Pastoor Vandersandestraat 15

Cursus boekbinden

door Jeanine Janssens (vijf lessen)

Info: 02-767 94 34

🕒 Van 10.00 tot 17.00 uur

VANAF 23 FEB

OVERIJSE

CC Den Blank, Begijnhof 11

Van hofkunst tot tempelritueel, 3500 jaar Indiase cultuur in Azië, door Winand

Callewaert. Zes lessen op 23 februari, 2, 9, 16, 23 en 30 maart, telkens van 14 tot 16 uur.

Info: 02-657 35 77, 016-31 06 70

(Universiteit Vrije Tijd, Davidsfonds)

VANAF 24 FEB

KESSEL-LO

De Curve

Cursus Bioschakels in Vlaams-Brabant

Voor de cursusfolder en meer informatie: Velt-secretariaat, Uitbreidingsstraat 392 C, 2600 Berchem,

tel. 03-281 74 75, fax: 03/281 74 76,

e-mail: sofie.hoste@velt.be

28 FEB, 1 EN 2 MAART

VILVOORDE

CC Koningslo 02-255 46 90

Streekbaan 185

Occasionele workshop

Danspotloden, voor kinderen van vier tot zes jaar. Begeleiding: Rosette De Hert.

🕒 Van 9.00 tot 12.00 uur

6 MAART

BRUSSEL

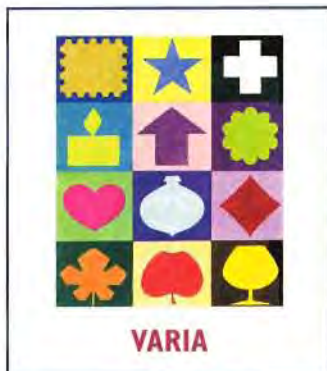
Vlaams Parlement

Studienamiddag

Tussen leefbaarheid en duurzaamheid.

Info: Viboso, tel. 02-201 05 65.

e-mail: g.hautekeur@viboso.be

VARIA

1, 8, 15 EN 22 FEB**JEZUS-EIK/OVERIJSE**

GC De Bosuil, Witherendreef 1

Wandelen in en rond het Zoniënwood met wekelijks een

ander parcours van ongeveer zes kilometer.

Info: vzw Natuurgroepering Zoniënwood, 02-251 53 75

🕒 14.00

MAANDAG 5 FEB**ASSE-ZELLIK**

CC Den Horinck 02-466 78 21

Noorderlaan 20

Seniorenmiddag met Joe Harris, van Drink rode wijn tot bekende klassiekers.

🕒 14.30

DINSDAG 6 FEB**ASSE-ZELLIK**

CC Den Horinck 02-466 78 21

Noorderlaan 20

Diavoordracht

Amerika door Paul De Schutter.

🕒 20.00

ZONDAG 11 FEB**OETINGEN (GOOIK)**

Café Borremans, Kerkstraat

Winterwandeling met een gastronomisch tintje. Vrij vertrek tussen 14.30 en 15.30 uur voor een tocht van 15 kilometer.

Info: 054-56 87 18 (Davidfonds Gooik)

VANAF 13 FEB**JETTE**

GC Essegem, Leopold I-straat 329

Creatief denken en het vinden van oplossingen

Info: GC Essegem, tel. 02-427 80 39

🕒 Van 20 tot 22 uur

DINSDAG 15 FEB**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Verbroederingsfeest voor senioren

🕒 14.00

VRIJDAG 16 FEB**HOEILAART**

Felix Sohiecentrum

Diareportage: Porto, culturele hoofdstad van Europa 2001 van Alex Kouprianoff i.s.m. de Portugese Toeristische Dienst, Organisatie VTB-VAB Hoeilaart.

Info: 02-657 35 77

🕒 20.30

ZONDAG 18 FEB**HOEILAART**

Felix Sohiecentrum

Taaltornooi, een organisatie van het Davidsfonds Hoeilaart en BGJG Hoeilaart.

Info: 02-657 35 77

🕒 14.00

ZONDAG 18 FEB**BRUSSEGEEM (MERCHTEM)**

Sint-Stefanuskerk

Winterwandeling

met bijzondere aandacht voor het landelijke gedeelte van Brussegem. Vertrek om 14.30 voor een tocht van 10 kilometer.

Info: 02-452 63 40

ZONDAG 25 FEB**MEERBEEK****(KORTENBERG)**

Sint-Antoniuskerk

Wandeling in het Grevensbos

met bijzondere aandacht voor bomen en struiken. Vertrek om 14 uur voor een tocht van 8 kilometer.

Info: 02-759 52 00

ZONDAG 25 FEB**PEUTIE****Landschapswandeling door Peutiebos/Floordambos**

Afspraak aan het voetbalveld van Peutie (Aarschotsestraat).

Info: 02-251 47 42

🕒 Van 10.00 tot 12.30

ZONDAG 25 FEB**SINT-AGATHA-RODE****(HULDENBERG)**

Sint-Agathakerk, Leuvensebaan

Landschapswandeling tussen Dijle en Laan

Vertrek om 14.30 uur voor een wandeling van 7 kilometer.

Info: 016-23 05 58 (vzw Vrienden van Heverleebos en Meerdaalwoud)

Alles wat u altijd al wilde weten over de School van Tervuren

Al van bij de oprichting van de vzw De Vrienden van de School van Tervuren in 1987 werd er luidop gedroomd over de publicatie van een allesomvattende studie over de School van Tervuren. Niet ten onrechte overigens, want behoudens een paar Franstalige boeken en artikels uit het eerste kwart van de twintigste eeuw over deze 19e-eeuwse kunstenaarskolonie bestond er geen recent werk over dit artistieke fenomeen bij ons, en dat zich gelijktijdig ook elders in Europa (Barbizon in Frankrijk, Worpswede in Duitsland) manifesteerde. Over de bijwijlen moeizame

ontstaansgeschiedenis van het boek 'De School van Tervuren' schreef co-auteur Maurits Wynants al een verhelderende bijdrage voor dit blad (zie Randkrant jaargang 4, nr.9 oktober 2000). Zowel hij als zijn mede-auteur Herman De Vilder waren dan ook de koning te rijk toe ze vorig jaar op de valreep naar het nieuwe millennium op een zonovergoten decembermiddag hun geesteskind konden voorstellen in het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika in Tervuren. Het boek 'De School van Tervuren', dat tegelijk in het Frans werd uitgegeven onder de titel 'L'Ecole de Tervuren', bestaat uit twee grote delen. In het eerste oriënterende deel wordt een verhelderend beeld geschetst van het artistieke leven in België in de 19e eeuw. In het tweede deel passeren de tientallen schilders de revue die deel uitmaakten van de School van Tervuren, waaronder ook de minder bekende of tot dusver quasi doodgezwegen artiesten. Het boek oogt prachtig en dat kan ook niet anders als u weet dat de in totaal 288 bladzijden maar liefst 360 illustraties bevatten waarvan 310 in kleur en 50 zwart-wit.

U kunt dit kunstboek bestellen door overschrijving van 3000 BEF (+ verzendkosten: 260 BEF voor het binnenland en 430 BEF voor het buitenland) op rekeningnummer 035-3303608-23 van de Vrienden van de School van Tervuren, per adres: Jan Verhulst, Jezus-Eiklaan 42, 3080 Tervuren, met als mededeling 'Boek School van Tervuren' of 'Livre Ecole de Tervuren'. Het boek kan ook rechtstreeks gekocht worden in het museum Het Schaakbord, Kerkstraat 33, Tervuren, elke zaterdag en zondag van 14 tot 17 uur. U kunt dan meteen de 55 schilderijen bewonderen van een aantal schilders van de School van Tervuren die in het museum hangen.

Info: tel. 02-767 91 53, fax 02-768 25 72, e-mail: herman.

Devilder@advalvas.be of maurits.wynants@yucum.be

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 maart tot 5 april 2001 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 11 februari a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar RandUit Agenda 02/767 57 86. U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactiedadres: Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren, met de vermelding RandUit Agenda. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE: Geneviève Ostyn.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van Chris Vandendriessche.

VORMGEVING: Mega.L.Una, Brussel

DRUK: A. De Cuyper-Robberecht, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

Henry Coenjaarts, Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse minister van Jeugd, Cultuur, Brusselse aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Een bedrijf dat lief is voor zijn burens

'Een bedrijf leeft van zijn omgeving. Het is dan ook maar vanzelfsprekend dat het die omgeving iets teruggeeft', zegt Els Piron, communicatie manager op de Vilvoordse hoofdzetel van C&A, een modedistributeur die de principes van het maatschappelijk verantwoord ondernemen hoog in het vaandel voert.

Toen de twee Nederlandse broers Clemens en August Brenninkmeyer in 1841 samen een kledingwinkel begonnen, droomden zij er allicht niet van om ooit in heel Europa voet aan de grond te krijgen. Toch zijn ze daar stukje bij beetje in geslaagd. Momenteel is de Europese hoofdzetel van hun bedrijf in Vilvoorde gevestigd en heeft de kledingdistributiegigant alleen al in ons land 37 vestigingen. 'Wij hangen het niet aan de grote klok, maar C&A is altijd al sociaal voelend geweest', zegt Els Piron. 'Het bedrijf heeft steeds veel sociale projecten ondersteund. Vandaag staat die wil om ethisch en maatschappelijk verantwoord te ondernemen met zoveel woorden in het bedrijfscharter. Omdat de top erin gelooft kijken alle medewerkers van hoog tot laag in alle afdelingen in diezelfde richting.

Bij dit stevig uit de kluiten gewassen familiebedrijf begint het maatschappelijke engagement bij de eigen medewerkers. 'Respect voor de werknemers betekent dat je fair met hen omgaat wat onder meer inhoudt dat je hen een goede verloning aanbiedt', beklemtoont Els Piron. 'Daarnaast willen wij al onze medewerkers zoveel mogelijk bij onze visie op duurzaam ondernemen betrekken, en dat zowel hier in de hoofdzetel als in de C&A winkels.'

Gulle buur

Hoe kan een bedrijf iets aan de samenleving teruggeven? C&A bewandelt nogal wat verschillende wegen. Zo stapt de Europese hoofdzetel van C&A regelmatig in projecten van nabuurschap. In het kader daarvan werd onlangs financiële steun verleend aan de ver-

Els Piron

fraaiing van het Vilvoordse Hanssensplein, een initiatief dat past in de campagne Buitengewone Buurten die door de Koning Boudewijnstichting op poten werd gezet.

Diezelfde bekommernis om het welzijn van de buurt ligt aan de basis van de C&A Stichting. Els Piron: 'Heel veel kleine projecten die uitgaan van scho-

"De aandacht voor mens en milieu komt ook tot uiting in de kledingcollectie die in de rekken hangt"

len, verenigingen of buurtcomités komen niet voor subsidies in aanmerking. Wij willen daar iets aan doen. Aanvankelijk konden alleen onze medewerkers in de winkels en de hoofdzetel interessante projecten voorstellen, maar sinds de C&A Stichting is opgericht kunnen organisaties ook zelf een vraag voor financiële ondersteuning indienen.'

'Vorig jaar was 'het kind' het thema van de C&A Stichting en daarrond kregen we heel wat aanvragen. Hieruit

werden 154 projecten geselecteerd en al die geselecteerde projecten hebben 40.000 fr steun gekregen. De Sint-Brixius gemeentelijke basisschool in Meise diende bijvoorbeeld een aanvraag in voor de aanschaf van veiligheidstegels op de speelplaats. Excess vzw, een beginnende dansvereniging in Meise wil met de steun spiegels aankopen. In Vilvoorde hebben we een project van het Dagcentrum Domino goedgekeurd. Met het geld kan het centrum spel- en testmateriaal kopen om moeilijke opvoedingssituaties te onderzoeken.'

In 2001 is 'integratie' het thema van de C&A Stichting. Kleinschalige projecten die de integratie van gehandicapten, ouderen, migranten enz. bevorderen, komen in aanmerking. De Stichting maakt sinds kort ook gebruik van de nieuwe media, waardoor projecten nu ook via de website van C&A kunnen worden ingediend (www.c-en-a.be).

Een kleurrijk personeelsbeleid

Ook de personeelsafdeling van C&A werkt aan integratie. Positieve actie moet hier leiden tot een kleurrijk personeelsbeleid. Het bedrijf stapte daarom in de campagne 'projectontwikkeling migranten' van de Vlaamse Gemeenschap. 'Opnieuw gaat het hier om een voorbeeld van geven en nemen', verduidelijkt Els Piron. 'Door de krapte op de arbeidsmarkt is het moeilijk de juiste mensen te vinden, terwijl heel wat allochtonen werkloos zijn. In een eerste fase willen wij onze wervingsprocedure screenen op onbewuste discriminatie waartoe wij in ons arbeidsreglement een non-discriminatie clause zullen opnemen. In een volgende fase zal onze personeelsafdeling samen met de dienst 'Begeleiding Werkgelegenheid Migrant' de integratie van allochtonen op de arbeidsmarkt stimuleren.'

Huidvriendelijke kleding

Bedrijven die duurzaam ondernemen, hebben uiteraard oog voor het milieu. In 1998 haalde C&A als eerste modedistributeur de ISO 14001 norm. Die

norm staat voor een uitgebreid milieuvriendelijk beleid. Bedrijven die deze norm halen moeten immers op verschillende punten tegelijk scoren. Zo heeft C&A bij de bouw en inrichting van Senneberg, het nieuwe Europese hoofdkwartier op Cargovil, milieuvriendelijke materialen gekozen, met onder meer deuren die uit recuperatiemateriaal van jutezakken zijn gemaakt en magneetmuren die geen verflaag nodig hebben.

Niet alleen het management springt vol respect om met het milieu, alle medewerkers in de hoofdzetel én in de verkooppunten worden ertoe aanzet om hetzelfde te doen. Iedereen verzamelt papierafval in het eigen kantoor. Elke afdeling heeft een hoekje waar blikjes, glas, papier en restafval kunnen worden gescheiden. In het distributiecentrum in Boom worden kapstokken, papier en plastic verzameld en doorverkocht aan opkopers van recyclagemateriaal.

'Als je je medewerkers sterk bij het milieubeleid betrekt dan levert dat flink wat milieuvriendelijke ideeën op zoals tips om op elektriciteit te besparen, of inzake het recupereren van afval', aldus Els Piron. 'Hiermee kan C&A de lat hoger blijven leggen en dat is nodig, want de ISO 14001 norm wordt maar voor drie jaar toegekend. Aan het einde van die periode moeten wij kunnen aantonen dat we op het vlak van milieuvriendelijkheid vooruitgang hebben geboekt.'

De aandacht voor mens en milieu komt

Sustainable enterprise in the outskirts (2)

In the second part of our series on sustainable economic activity in the outskirts - a trend which still hasn't really established itself in Flanders - this time it is the turn of clothing distribution giant C&A, which has 37 stores in Belgium alone. 'C&A has always been socially sensitive, and has constantly supported social projects. Today, the determination to engage in ethically and socially responsible business practices is set down clearly in the company charter', observes Communications Manager Els Piron. This is reflected in the company's respect for its employees, a non-discriminatory personnel policy, support for local projects, an environmentally-friendly policy, a social production policy, and finally, clothing which is skin-friendly as well.

ook tot uiting in de collectie die in de rekken hangt. C&A doet inspanningen om de consument huidvriendelijke kleding aan te bieden, waardoor het risico op allergische reacties vermindert. Huidvriendelijke kleding krijgt van het Duitse Hohenstein-Instituut het zogenaamde oekotex label. Een groot deel van de babycollectie en de lingerie van C&A kreeg dit label reeds toegekend.

Geen kinderarbeid

De kleding die C&A verkoopt wordt in de hele wereld geproduceerd, zowel in Europese landen als in Hong Kong, Zuid-Korea, India, Indonesië en Thailand. In deze landen komt nog vaak kinderarbeid en zelfs dwangarbeid voor en werken veel arbeiders niet zelden in mensonterende arbeidsomstandigheden. Daarom zet C&A de leveranciers onder druk om in de plaatselijke productie-eenheden een sociaal beleid in te voeren. 'Wij dulden geen kinder-

dwangarbeid', zegt Els Piron. 'Wij eisen dat de salariëring van de arbeiders overeenstemt met de plaatselijke wetten en normen. Bovendien moet er in de werkplaatsen over de hygiëne en de veiligheid van de arbeiders worden gewaakt.'

'Die sociale visie hebben we vertaald in een gedragscode die deel uitmaakt van het contract dat wij met onze leveranciers afsluiten. Als de leveranciers zich hier niet akkoord mee verklaren, kunnen zij geen order van C&A in de wacht slepen. Het contract houdt onder meer in dat de leverancier zijn productie-eenheden over onze gedragscode informeert en dat hij er onaangekondigde controles toelaat.' In '96 richtte C&A de Service Organisation for Compliance Audit Management op. SOCAM controleert de naleving van de C&A-gedragscode. Els Piron: 'Dit audit-organisme heeft intussen een ongelooflijke expertise opgebouwd die binnen de textielsector nergens anders te vinden is. Als er in een productie-eenheid iets scheef zit, stelt SOCAM een correctief plan op. Aan de hand van dat plan bieden we de eenheid de kans de werksituatie voor de arbeiders te verbeteren.'

'Kinderarbeid kan voorkomen worden door het inkomensverlies voor de ouders te vergoeden en door scholen op te richten. Door deze aanpak verschuift geleidelijk het zwaartepunt van de problemen van de kinderarbeid naar de arbeids- en levensomstandigheden. In de lageloonlanden wonen de arbeiders vaak op de werkplek. Ook hier sensibiliseren we de fabrikanten om de levenskwaliteit van hun mensen te verbeteren.'

Marleen Teugels

FOTO: MASCAL VIGNON

van huizen en tuinen

Vlaams-Brabant krijgt bioschakels

Waar vind ik biologische gist? Zit er in biologisch vlees ook nitriet? Wat betekent het EKO-label? Is er eigenlijk verschil tussen biologische en gewone melk? Allemaal vragen waarmee de consument terecht kan bij de Bioschakels, een soort consulenten over de biologische landbouw. Ze krijgen een opleiding van Velt. Bovendien is Velt de draaischijf voor het doorgeven van informatie over nieuwe ontwikkelingen op vlak van de biologische landbouw zodat de Bioschakels permanent op de hoogte blijven.

Tien op tien

Velt werd meer dan 25 jaar geleden opgericht en stond mee aan de wieg van de professionele biologische landbouw in ons land. In 1997 ondertekende Velt de oproep van de campagne 'Tien op tien voor de biologische landbouw'. Deze campagne wordt gedragen door zo'n 100 organisaties en mikt erop dat tegen 2010 minstens 10% van het landbouwareaal biologisch bewerkt wordt. De Week van de Biologische Landbouw (dit jaar van 11 tot 17 juni) is één van de realisaties van deze campagne. Tijdens die week worden overal in het land biologische producten gepromoot, serveren restaurants en bedrijfskantines biologisch bereide maaltijden, enz. Daarnaast organiseert Velt ook tal van cursussen om amateurtuiniers vertrouwd te maken met de principes van de biologische groententeelt en van de ecologische sierteelt in hun eigen tuin. Het 'Handboek ecologisch tuinieren in de moestuin' dat enkele jaren geleden verscheen is nog altijd een basiswerk voor iedereen die zelf gezonde groenten wil kweken en dat eigenlijk niet zou mogen ontbreken in de boekenkast van elk rechtgeaard moestuinier.

VELT, de Vereniging voor Ecologische Leef- en Teeltwijze, start in februari met een nieuwe cursus 'Bioschakels'. Na Oost-Vlaanderen, Limburg en Antwerpen is nu Vlaams-Brabant aan de beurt. Bedoeling van de cursus is mensen op te leiden die de consumenten kunnen helpen met hun vragen omtrent biologische landbouw en biologische producten.

Terwijl 'De ecologische siertuin' mijns inziens het beste boek over dit onderwerp is dat in ons taalgebied beschikbaar is.

Consumentenorganisatie

Maar Velt ontpopt zich de laatste jaren ook steeds meer als een soort alternatieve consumentenorganisatie. Weinig mensen zijn vertrouwd met de biologische landbouw. Juist dat gebrek aan kennis is een van de hinderpalen voor een verdere ontwikkeling van de biologische landbouw. Want wat de consument niet kent, koopt hij niet, alle

BSE- en dioxinecrisis ten spijt. Vandaar het initiatief van de Bioschakels. Momenteel zijn er reeds een 65-tal Bioschakels actief in verschillende Vlaamse provincies. Met de nieuwe cursus in Vlaams-Brabant wil Velt dat netwerk nu uitbreiden.

De cursus omvat een theoretisch gedeelte over het hoe en waarom van biologische landbouw, over de wetgeving inzake biolabels en etikettering, over de controle op biologische producten, over genetische manipulatie, enz. Verder krijgen ze een summierere communicatietraining. Daarnaast gaan de cursisten ook de hoer op. Ze bezoeken een aantal biologische producenten en werkers, onder meer het biologische bedrijf Kestemont in Sint-Martens-Lennik. De cursus start op zaterdag 24 februari en loopt op vijf zaterdagen tot 21 april. De theoretische lessen gaan door in De Curve, A. de Becker-Remyplein 27 in Kessel-Lo (Leuven).

Paul Geerts

Info: Velt-Secretariaat, Uitbreidingsstraat 392C, 2600 Berchem, Tel 03/281 74 75 - E-mail: sofie.hoste@velt.be

Cursus ecologisch tuinieren

In februari start Velt ook met een cursus ecologisch tuinieren in Itterbeek. Deze cursus richt zich tot iedereen die wil beginnen met het telen van groenten op een biologische manier in zijn eigen tuintje, maar is ook bedoeld voor mensen die reeds jaren een groentetuin hebben en die willen afstappen van de kunstmest en de chemische middelen.

Steeds meer mensen kiezen voor biologische producten. Maar hoe kun je je eigen groenten op een biologische manier telen zonder dat je moet bang zijn dat het leuke insectenvolkje zich te pletter vreet aan jouw groenten? Kun je mooie grote groenten oogsten zonder dat extra steuntje met kunstmest? Heel zeker wel, maar om ontgoochelingen te voorkomen is het handig om wat basisregels en trucjes te kennen. Deze kneepjes van het vak worden je aangeleerd op vier avonden.

De lessen worden gegeven door Luc Van Hoegaarden en Jos Van Hoecke, twee ervaren Velt-moestuinielers. Ze starten op 7 februari om 20 uur en gaan door in het recreatiecentrum te Itterbeek in een organisatie van Velt Pedevallei. Meer informatie is te verkrijgen op nummer 02/532 34 69.

TOMBEEK VERDEELD OVER ASIELCENTRUM

Begin december van vorig jaar besliste de federale regering om vanaf juli 2001 600 asielzoekers onder te brengen in het leegstaande sanatorium in Tombeek, een gehucht van Overijse. 'Onmogelijk', reageerde toenmalig burgemeester Eric Schamp. Volgens hem is het oude sanatorium hiervoor niet geschikt, tenzij er grondige werken worden uitgevoerd. En dat vergt veel meer tijd dan door de regering wordt voorzien.

De federale regering voert sinds eind vorig jaar een aangepast asielbeleid om de instroom van vluchtelingen in te dijken. In 1998 registreerde ons land 22.000 asielaanvragen, vorig jaar meer dan 42.000. De ministerraad besliste geen financiële steun meer te verlenen, maar alleen materiële hulp te verschaffen gedurende de periode van de afwikkeling van de afwikkeling van de asielaanvraag. Daarvoor is opvangcapaciteit nodig. De regering is daarom op zoek naar onderdak voor 10.000 personen. Het oude sanatorium aan de Acacialaan in Tombeek leek haar geschikt om er 600 asielzoekers te huisvesten. De gemeentelijke politici reageerden misnoegd op de beslissing. Dirk Brankaer, door Overijse 2000, VLD, SP en Agalev voorgedragen als nieuwe burgemeester maar na een klacht over de onduidelijke financiering van zijn verkiezingscampagne voorlopig uit de gemeenteraad

FOTO: PASCAL VIGNERON

geweerd, liet zich zeer negatief uit. Ook voormalig burgemeester Eric Schamp (CVP) reageerde scherp. Hij zegt principieel niet tegen de opvang van asielzoekers te zijn maar betreurt dat de gemeente op geen enkele wijze bij de beslissing betrokken werd. Hij vindt de keuze voor Tombeek, een gehucht met nog geen 1.000 inwoners,

Het oude sanatorium verkeert in een erbarmelijke staat en kan onmogelijk tegen juli klaar zijn voor de opvang van 600 mensen

ongelukkig. Daarenboven wijst hij erop dat het oude sanatorium in een erbarmelijke staat verkeert en onmogelijk tegen juli van dit jaar klaar kan zijn voor de opvang van 600 mensen. Het gaat bovendien om een beschermd gebouw, wat inhoudt dat werken aan strenge voorwaarden moeten voldoen.

Buiten proportie

Het kabinet van minister van Maatschappelijk Integratie Johan Vande Lanotte voorziet alleen ruwe werken om het gebouw geschikt te maken als accommodatie voor asielzoekers. 'Onhaalbaar', houdt Schamp staande. 'Gezien het verval en de betonmoetheid volstaat zelfs een jaar niet om de noodzakelijke stabiliteits- en veiligheidswerken uit te voeren.' Het zit Schamp vooral hoog dat de federale overheid in haar beslissing geen rekening houdt met de gevolgen voor

de gemeente. Hij vindt het onderbrengen van 600 asielzoekers in een gehucht als Tombeek kwantitatief buiten proportie, temeer omdat de helft uit kinderen zou bestaan. Dat betekent dat de scholen uit de buurt er een pak kinderen van buitenlandse oorsprong bij krijgen. Schamp vraagt zich af hoe dat met de bestaande infrastructuur en mankracht in goede banen geleid kan worden.

Van tegenkanting naar inzet

De mensen reageren in vele gevallen negatief als ze vernemen dat er in hun gemeente een asielcentrum komt. Nochtans worden vooroordelen over stijgende criminaliteit en onveiligheid ontkracht door de feiten. In gemeenten met asielcentra is er in het begin altijd onrust en afwijzing, maar die luwt na een tijd als blijkt dat de integratie normaal verloopt.

Intussen is er een steuncomité opgericht in Overijse waarin verenigingen en particulieren de handen in elkaar slaan om te zorgen voor een correcte beeldvorming en een positief onthaal. Tombeek kan alvast een voorbeeld nemen aan Alsemberg (Beersel), waar een paar jaar geleden ook vluchtelingen werden ondergebracht. Na aanvankelijke tegenkanting, waarop de gemeentelijke overheid reageerde met een doordachte voorlichtingscampagne is de opvang echter in alle sereniteit verlopen en zetten heel wat inwoners van Beersel zich momenteel belangeloos in om het verblijf van de asielzoekers in hun gemeente zo aangenaam mogelijk te maken.

Chris Van Geyte

Tombeek divisée sur la question du centre d'asile

Au début du mois de décembre de l'an dernier, le gouvernement fédéral a décidé d'héberger, dès juillet 2001, 600 demandeurs d'asile dans le sanatorium de Tombeek, inoccupé. Les politiciens communaux ont réagi défavorablement à cette décision, déplorant que la commune n'y ait en aucune manière été associée. Le bâtiment est du reste dans un état pitoyable et l'on craint qu'il ne soit impossible de le rendre apte à accueillir 600 personnes d'ici à la mi-juillet. Entre-temps, un comité de soutien a été fondé pour permettre aux associations et aux particuliers d'unir leurs efforts afin d'assurer un accueil positif à ces personnes.

MONUMENT OP DE TOP VAN EEN HEUVEL

Uit de 'Gids voor architectuur in België', in 2000 uitgegeven door Lannoo: 'Het modernisme hechtte groot belang aan de verwezenlijking van maatschappelijk relevante programma's, zoals een sanatorium. Die sociale betekenis wordt in dit geval nog benadrukt door de inplanting op de top van een heuvel, waardoor het gebouw de allure van een monument voor de gemeenschap krijgt.' Het gaat in dit geval over het sanatorium van Overijse, waarvan de eerste steen in 1936 werd gemetseld door de Minister van Openbare Gezondheid.

Eind 1999. Ik rijd naar het sanatorium van Overijse omdat daar in de hal een fresco het keizerkarelverhaal vertelt van Tombeek-Heide, de standplaats van het gezondheidscentrum. Door de gesloten glazen deur is te zien dat het fresco de sluiting van het sanatorium niet overleefde. Ik jammer in de RandKrant: 'Het prachtgebouw is even verkrot als het fresco kapot is. En dat mag Vlaams-Brabant toch niet dulden pal op de taalgrens - een krot waar Vlaams Erfgoed zou kunnen staan?'

Hoe Vlaams dat Erfgoed is, weet ik overigens niet. Tombeek-Heide werd in 1934 gekocht door de Belgische en socialistische *Prévoyance Sociale*. Die liet er architect Maxime Brunfaut het modernistische sanatorium optrekken. Het ruime art deco gebouw kende jaren van bloei en van neergang en eindigde in leegstand. Ernaast werd het kleine prefab Acacia opgetrokken, een rustoord dat even tweetalig is als zijn naam.

'Zonde, zonde,' zeur ik tegen wie me wil aanhoren, 'dat ze het sanatorium niet renoveren en een nieuwe bestemming geven. Het zou een prima asielcentrum zijn.' Het is gebouwd om mensen tot rust te laten komen en hen tegelijk privacy te geven en in het oog te houden. En het is discreet gelegen - omringd door natuur, niet door een muur.

Een jaar later, 6 december 2000. Sinterklaas verhoort mijn wens en geeft me in het radionieuws een geschenk uit de hemel. Het leegstaande sanatorium van Overijse wordt een asielcentrum dat halverwege 2001 zeshonderd vreemdelingen moet op- en ontvangen. Dat betekent me dunkt ook dat het modernistische gebouw opnieuw de allure van een monument voor de gemeenschap kan krijgen.

In het televisiejournaal mopperen inwoners van het gehucht Tombeek dat ze maar met achttienhonderd zijn en zeshonderd mensen over de vloer krijgen, ongewenst bezoek, zeker een dievenbende. Waarna mensen en diensten die in hun gemeenten al een asielcentrum hebben, de mopperaars en wantrouwigen kunnen geruststellen.

Ik ben dubbeldik tevreden, zowel blij om de noodzakelijke renovatie van het gebouw als om de even noodzakelijke socialisatie van de gemeente. Volgens minister van Maatschappelijke Integratie Johan Vande Lanotte moet en zal het asielcentrum er komen. Een aantal Overijseenaars die daar ook positief over denken, richten alvast een onthaalcomité op.

24 december 2000. Ik rijd naar het voormalige sanatorium van Overijse om met eigen ogen te zien welke herstelingswerken in een half jaar tijd moeten worden uitgevoerd. Dit keer zijn niet alleen alle glazen deuren open, maar zijn ze ook allemaal ingegooid. Van de tientallen ramen in het gebouw hebben er slechts een paar een bende brokkenmakers overleefd. Van de laagste tot de

hoogste verdieping is het gebouw versierd met de anti-kerstboodschap 'Stop asielmisbruik'.

Overall in het gebouw kraken de glaszerven onder je voeten en is eigenlijk alles aan diggelen geslagen en uit- of losgebroken. Wat rest is alleen de ruwbouw, die gelukkig van een stevige en duurzame kwaliteit is. Dat belet niet dat het me raadzaam lijkt dat het onthaalcomité voor de asielzoekers alvast een brandwacht opricht voor het asielcentrum. Wie weet willen de meest krasse ouderlingen in rustoord Acacia wel mee een oogje in het zeil houden.

In een half jaar tijd? Van ruwbouw tot warme thuishaven?

6 december 2001. Ik wil en zal naar het asielcentrum van Overijse rijden om er speelgoed en snoep - echte Belgische chocolade - te brengen. Het zal me benieuwen in welke staat het gebouw zal zijn en het zal me verheugen hoe ideaal het voor zijn onthaalfunctie geschikt zal blijken. Aan een kind dat al wat Nederlands spreekt, zal ik vragen wat het vindt van de rode mieren in de mozaïekvloer van de hal en zal ik zeggen dat de letters PS tussen die mieren 'Prettige Sinterklaas!' betekenen.

24 december 2001. Ik zal naar het asielcentrum van Overijse rijden om er de lichtjes in de dennen te zien en in de ogen van de bonte verzameling bewoners. (Wordt vervolgd.) **Brigitte Raskin**

Scholen in de rand en in Brussel tellen meer leerlingen

Het Nederlandstalig onderwijs groeit, zowel in Brussel als in de rand. Al associëren veel Vlamingen hun hoofdstad vaak met problemen (verkeer, vuil, onveilig), het onderwijsaanbod is er sterk en bekoort steeds meer ouders. Voorlopig (nog) niet ten koste van scholen in de rand. Maar het tij kan keren.

Uit de september-spoedtelling voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel blijkt dat het kleuteronderwijs er groeit met 2,24 procent (+ 194 kinderen) en het lager onderwijs met 3,12 procent (+ 357). Het secundair onderwijs stagneert (- 0,05%), na jaren van daling. Daarmee scoren deze drie niveaus beter dan het Vlaamse gemiddelde. Heeft die aantrekkingskracht van de Brusselse scholen een negatieve weerslag op de scholen in de rand?

Julien Junius van de Directie Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) vermoedt van wel. Hij onderstreept dat de hoofdstad een grote aantrekkingskracht blijft uitoefenen op kinderen (en hun ouders) uit de rand. De officiële cijfers aangaande de leerlingenaantallen voor Vlaanderen worden pas op 1 februari bekendgemaakt, maar een beperkte rondvraag van Randkrant leert dat het in de rand verre van slecht gaat met het Nederlandstalig onderwijs, integendeel.

Het Gemeenschapsonderwijs voerde pas een nieuwe structuur in met scholengroepen. Zowel in Brussel als in de regio errond gaat dit net behoorlijk vooruit. In de scholengroep Brussel zijn er in het basisonderwijs 140 leerlingen meer (totaal: 2.900), in het basisonderwijs 96 (op 5.700). De scholengroep Vilvoorde-Zaventem stijgt met 60 eenheden tot 3.073 in de lagere afdelingen en met 68 in het secundair onderwijs. De scholengroep Asse-Wemmel-Halle verwelkomt dit schooljaar in het basisonderwijs 107 kinderen meer. Die groei wordt wel tenietgedaan door de daling met 108 leerlingen voor deze zone in het secundaire net.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELBERG

In de rand blijven de leerlingenaantallen in de meeste scholen status quo -vaak omdat ze aan hun maximum capaciteit zitten- of ze gaan erop vooruit

Mehr Schüler in den Schulen im 'Rand' und in Brüssel

Der Unterricht in niederländischer Sprache nimmt zu, sowohl in Brüssel als auch in der Umgebung, im 'Rand'. Viele Flamen verbinden mit der Hauptstadt nicht selten Probleme wie Verkehr, Unsicherheit und Schmutz. Das Unterrichtsangebot dort ist jedoch groß und wirkt auf immer mehr Kinder und Eltern anziehend. Einstweilen geschieht das noch nicht auf Kosten von Schulen im Rand, aber das Blatt kann sich wenden.

Goede bereikbaarheid is zeker een troef

Feit blijft dat het globale plaatje positief is. In de rand blijven de meeste scholen status-quo (vaak ook omdat ze aan hun maximumcapaciteit zitten) of gaan ze erop vooruit. Blikvangers zijn De Letterbijter, dat is de Freinet-school in Kraainem (+ 60% in de basisschool), de scholengroep Parnas-MPI in Dilbeek (+ 10%) en Tervuren (+4,5%). Negatieve uitschieter is Asse, waar dit schooljaar in de middenschool vijf leerlingen minder zitten en in het Atheneum vijftientig minder. Vooral in sommige technische afdelingen is er sprake van een opmerkelijke daling, soms met bijna de helft. Directeur Demeyst vermoedt dat de goede verbindingen met het openbaar vervoer naar Brussel en de toename van anderstalige ouders daar veel mee te maken hebben. Een goede bereikbaarheid is zeker een troef, bevestigen ook schooldirecties in ondermeer Zaventem en Vilvoorde die op dat vlak goed bediend worden.

Onduidelijk vice versa

In het algemeen gaan vanuit Brussel weinig kinderen naar school in de randgemeenten. Een beweging in omgekeerde zin is er wel, maar voorlopig gaat het niet om grote aantallen. Van de 2.659 ukjes uit de derde peuterklas stapten er 71 (2,6%) over naar een school buiten Brussel. Van de 1.553 zesdejaars in het lager onderwijs trokken er 170 (11%) naar een Nederlandstalige school buiten Brussel. Toch blijft Julien Junius van de VGC geloven dat de omgekeerde beweging groter moet zijn (exacte cijfers zijn pas later bekend). 'Aangezien de eerste leerjaren van het secundair onderwijs in Brussel 2.103 scholieren tellen, van wie er 1.211 afkomstig zijn uit de Vlaamse lagere scholen in de hoofdstad, zijn er 892 van elders overgestapt', redeneert hij.

Chris Van Geyte

RESTAURANT

Meteen al bekroning voor nieuw Dilbeeks restaurant

Peter Leemans werkte in de keuken van het befaamde Brusselse restaurant 'Comme chez soi'. Toen hij daar wegging, gaf meesterkok Pierre Wynants hem als herinnering een kapblok mee. 'Daar zal ik mijn eerste restaurant naar noemen,' beloofde Leemans. Hij heeft woord gehouden.

We zien het nu staan in het midden van de zaal, voor de bar. Het is een van de weinige versieringen in 'De Kapblok', dat in feite vrij eenvoudig is ingericht. Vroeger was hier 'De Hertog van Brabant' gevestigd. Toen Peter en Katia het bedrijf in 1998 overnamen, speelden ze met het idee alles te laten zoals het was en bijvoorbeeld de traditionele muurbanken te handhaven. Ze kozen uiteindelijk toch voor een iets modern decor en voor lichtere tinten, maar het geheel moest een bescheiden indruk blijven geven. 'We hebben het zelf niet breed gehad in onze jeugd,' vertelt Peter Leemans. 'Maar we gingen toch graag goed eten en we willen dat ons restaurant nu voor een groot publiek toegankelijk blijft.'

Het woord 'blijft' is daarbij belangrijk. Je hoort immers wel meer van beginnende koks dat ze niet zo hoog mikken, maar later krijgen ze dan een dikke nek. Bij Peter en Katia Leemans lijkt het voornemen evenwel ernstig. 'We zouden het eigenlijk het liefst houden zoals het nu is. Een achttal tafels en niet meer. Ga je uitbreiden, dan heb je geen con-

tact met je gasten meer. Je kunt dan ook niet meer alles zelf koken en dan volg je de producten ook niet zo goed meer. Voor ons is het in orde als we ervan kunnen leven. Meer hoeft niet.' Katia bekent dat een grotere parkeerplaats wel welkom zou zijn, een tuintje ook. 'Maar wie moet dan weer voor dat tuintje zorgen? We hebben het al druk genoeg.'

Goede punten

Vooraf tijdens de Eindejaarsfeesten werkten ze zich uit de naad voor de traiteursdienst. Daarna hebben ze een weekje vakantie genomen aan de kust, 'met de kindjes, heerlijk!'. We bezoeken 'De Kapblok' op de eerste dag dat het restaurant weer open is. Peter en Katia kunnen met goede moed opnieuw aan de slag, want ze kregen veel erkenning in de gastronomische gidsen die recent verschenen. De gewoonlijk nogal strenge Henry Lemaire gaf hen meteen het cijfer '80', wat heel hoog is voor nieuwkomers in zijn gids. En van de Delta-gids kregen ze maar liefst de Zilveren Delta, de op een na hoogste onderscheiding! De Delta-gids is weliswaar een gids die zich beperkt tot Brussel en randgemeenten. Jammer dat de tekst uitsluitend in het Frans is. Henry Lemaire daarentegen schakelde dit jaar over naar tweetaligheid, zoals het hoort.

Verfijnde keuken

Peter Leemans deed naast de 'Comme chez soi' ook ervaring op in restaurant

'Hoogveld' in Alsemberg, in 't Parkhof' in Wemmel en 'Aloha' in Sint-Martens-Lennik, dat nu 'Axel Dewit' heet. Voorts werkte hij in 'De Bijgaarden' en in 'De Snip' in Waasmunster, allebei prestigieuze huizen. Van dit alles vindt men uiteraard sporen in zijn keuken, die zonder meer verfijnd mag worden genoemd. Interessant is het 'Menu De Kapblok', dat voor 1500 F vier gangen en voor 1800 F vijf gangen omvat. Dat zijn dan wel gangen als een origineel duo van rundercarpaccio en dunne schijfjes lichtgerookte varkenshaas, canelloni van gepocheerde snoekbaars en bladspinazie, gebraden kapoen met kruidenkleedje en gebonden truffeljus en tot slot een sierlijk dessert met chocolademousse en muntijs. Alle schotels zijn trouwens mooi gepresenteerd en we genoten in het bijzonder van de goede kwaliteit van de producten, zoals de malse kapoen. De wijnkaart is heel democratisch, met vele wijnen onder de duizend frank, maar ook uitschieters voor een feestelijke aangelegenheid. U vindt 'De Kapblok' door de Ninoofsesteenweg te nemen vanaf de ring. Het restaurant ligt na circa anderhalve kilometer aan uw linkerhand, onopvallend in de aaneengesloten rij van woonhuizen en winkels. Opvallend is hier de kwaliteit van de gerechten! Aanbevolen:

GVS

De Kapblok, Ninoofsesteenweg 220,
1700 Dilbeek, tel. 02/569 31 23.
Gesloten op zondag en maandag.

Renaat Van Elslande, thuis in Lot en de wereld

Renaat Van Elslande (r) in gesprek met Henry Kissinger - Brussel 1973

De oud-burgemeester van Lot, Renaat Van Elslande, heeft het derde millennium net niet gehaald. Op 21 januari zou hij 85 jaar geworden zijn, maar enkele dagen voor Kerstmis overleed deze minzame aristocraat van de politiek aan de gevolgen van een hersentrombose. Omdat Van Elslande twee decennia geleden vrijwillig van het politieke toneel verdween, roept zijn heengaan niet meteen felle emoties op bij het grote publiek en zeker niet bij de jonge generatie, maar het lijdt geen twijfel dat zijn verdiensten groot zijn.

Niet alleen geldt Renaat Van Elslande als de grondlegger van de culturele autonomie in ons land, hij was ook de eerste Nederlandstalige minister van Buitenlandse Zaken, op het moment dat België al bijna anderhalve eeuw oud was. Als zesde kind van de hoofdonderwijzer van het West-Vlaamse Boekhoute trok Renaat Van Elslande in de woelige jaren dertig naar Leuven waar hij doctor in de rechten werd en licentiaat in de politieke en sociale wetenschappen. Hij beschouwde die vorming als de beste voorbereiding op een politieke loopbaan. Toch maakte hij eerst een ommetje bij het Hof van Beroep in Brussel én in de journalistiek, net zoals zijn CVP-collega en latere opvolger op Buitenlandse Zaken, Leo Tindemans. Van 1945 tot 1947 was hij parlementair verslaggever bij *De Nieuwe Standaard* en werd hij hoofdredacteur van *Het Westen*, een tijdschrift dat het gedachtegoed van de pas opgerichte CVP mee zou modelleren. Hij stond mee aan de wieg van het kerstprogramma dat in 1945 het startsein gaf voor de na-oorlogse christendemocratie.

'Hij was de eerste Nederlandstalige minister van Buitenlandse Zaken op het moment dat België al bijna anderhalve eeuw oud was'

de Nederlandse cultuur, eerst als minister-onderstaatssecretaris van Cultuur en vanaf april 1961 als adjunct-minister van Nationale Opvoeding en Cultuur, toegevoegd aan Victor Larock, een eentalig Franstalige socialist. Zo'n adjunct-minister was een nieuwigheid en illustratief voor de scherper wordende communautaire tegenstellingen in die periode. Van Elslande werkte toen actief mee aan de grondwetsherziening die Vlaanderen culturele autonomie gaf (1970). Tijdens de regering Vanden Boeynants-de Clercq (1966-1968) bleef hij waken over de Nederlandse Cultuur maar kreeg hij er Europese Zaken bij, een tweede thema dat hem nauw aan het hart lag en een prelude vormde voor het hoogtepunt van zijn carrière. In 1973 werd hij immers minister van Buitenlandse Zaken in de regering Leburton-Tindemans. Hij was de allereerste Vlaming aan het hoofd van de Belgische diplomatie; zonder meer een revolutie binnen een toen nog grotendeels francofoon bolwerk.

Oog voor het Zuiden

Op Buitenlandse Zaken richtte Van Elslande, nadat hij ook bevoegd was geworden voor ontwikkelingssamenwerking, als eerste de blik op het Zuiden en effende het pad voor de medefinanciering van de ngo's. Hij stimuleerde ook actief (in de lijn van de Harmel-doctrine) de toenadering tussen Oost en West in Europa, een proces dat in 1975 uitmondde in de ondertekening van de Akkoorden van Helsinki en de oprichting van de Conferentie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (vandaag de OVSE). Nadien zou Van Elslande nog enkele jaren minister van Justitie zijn en zelfs korte tijd vice-premier, om zijn carrière in 1981 als kamerlid te beëindigen. Wijlen koning Boudewijn benoemde Renaat Van Elslande in 1992 tot minister van Staat. **Johan Cuppens**

De legende van de welriekende

IN 1343 TROK DE GROTE BRABANTSE MYSTICUS JAN VAN RUUSBROEC ZICH IN EEN KLUIS VAN HET ZONIËNWOUDE TERUG EN STICHTTE ER DE PRIORIJ VAN GROENENDAAL. OP EEN AVOND, ENKELE JAREN NA RUUSBROECS DOOD, STELDE DE PROOST TOT ZIJN ONTZETTING VAST, DAT DE SCHATKIST VAN HET KLOOSTER VERDWENEN WAS...

DIEZELFDE NACHT TEGEN DE MORGEN...

30

FRANS, BEGINT GIJ MET GRAVEN?.. DAN HOU IK ONDEKTUSSEN EEN OOGSKE IN 'T ZEIL.

LIEVE HEMEL!

DE ONGELUKKIGEN HEBBEN ELKAAR OOK NOG NAAR HET LEVEN GESTAAN!

OOH!

DE PATERES BESLUITEN DE TWEE LIJKEN TER-PLAATSE MAAR TE BEGRAVEN.

EEN TIJDJE NADIEN, TIJDENS EEN WANDELING IN HET WOOD, HOORT ENE BROEDER DOMINICUS IN DE VERTE EEN AKELIG GEJAMMER EN GEWEEKLAAG...

OOE-AAA-BOO-ww

MAAR, DAT IS.. DE PLEK WAAR BROEDER FRANS EN BROEDER GUST BEGRAVEN LIGGEN

DE ZIELEN VAN DIE 2 STAKKERS VINDEN ALLICHT GEEN RUST!

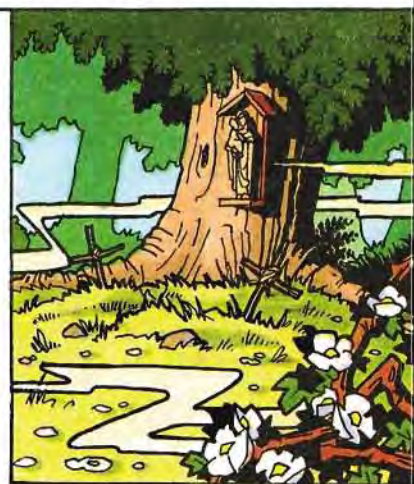
.. EN UIT DE AARDE STIJGT EEN DUBBELE ROOKWALM OP!

BROEDERS, LATEN WE GINDER GAAN BIDDEN VOOR HET ZIELEHEIL VAN DE TWEE BROEDERS EN EEN MARIABEELDJE OPHANGEN AAN DIE GROTE EIK.

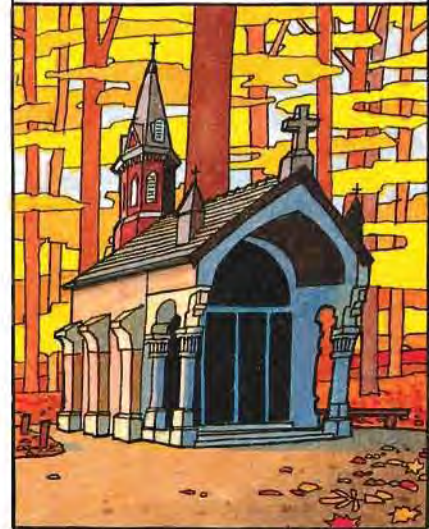

31

VURIG EN ONAFGEBROKEN BLEVEN DE PATERES BIDDEN OP DE PLEK TOT ALLE WEEKLACHTEN UITGESTORVEN WAREN EN DE ROOKWALMEN PLAATS MAAKTEN VOOR EEN HEMELSE BLOEMEN-GEUR, DIE BESTENDIG AANWEZIG BLEEF SINDSDIEN.

LATER BOUWDE MEN ER EEN O.L.V.-KAPEL, DIE NU NOG BESTAAT.

Kind van twee culturen

Fatima Boudjaoui (27) zetelt sinds begin van dit jaar in de gemeenteraad van de facilitengemeente Drogenbos. Ze werd bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober vorig jaar verkozen op de lijst Accent, een lijst zonder politieke kleur met uitzondering van Fatima zelf die er Agalev vertegenwoordigt. Als dochter van een Vlaamse moeder uit Adegem en een Algerijnse vader heeft ze een hekel aan racisten en extremisten. 'Racisme is niet altijd zichtbaar, het leeft ook onderhuids', zegt Fatima. 'Zowel op het werk als in het dagelijkse leven heb ik vervelende opmerkingen en beledigingen moeten slikken in verband met mijn afkomst.'

Als de mensen minder kregelig zouden doen tegenover allochtonen dan zou het probleem rond integratie al een stuk minder groot zijn. Veel moeilijkheden spruiten voort uit negatieve geruchten en worden versterkt door het beeld dat de pers vaak verspreidt. 'De meeste dieven zijn Marokkanen', hoor je wel eens zeggen. Tja, als je die mensen in dat vakje duwt, dan is het gevaar levensgroot dat ze ook effectief in die rol worden gedrongen. Allochtonen zullen zich pas goed voelen in België en voelen wat de Belg voelt, als ook de Belg zich van zijn goede kant laat zien. Het is niet altijd gemakkelijk om als buitenlander deel uit te maken van het landschap, het is ook en vooral een kwestie van aanvaarding door diegenen die hier al wonen.

Een zwak voor de minderheid

In Drogenbos wonen niet echt veel migranten, maar als die mensen mij nodig hebben dan zal ik voor hen daar zijn. Door mijn achtergrond heb ik nogal de neiging om de kant van minderheidsgroepen te kiezen. Ik ben in Kortrijk geboren, maar drie maanden na mijn geboorte is mijn familie naar Brussel

verhuisd. Mijn moeder is Vlaamse en de Vlamingen vormen in Brussel nu eenmaal een minderheid. In Algerije behoorde mijn vader tot de Kabylen. Qua aantal is deze groep tegenover de Arabische bevolking wel in de meerderheid, maar de Algerijnse leiders en de regering hebben de Kabylen nooit erkend. Ik heb zowel de Belgische als de Algerijnse nationaliteit en wil die twee ook blijven behouden. Kiezen tussen die beide culturen en nationaliteiten wil ik zeker niet, want ik ben een kind van allebei.

Wensen proberen waar te maken

Als jonge vrouw met buitenlandse roots en Franstalig opgevoed, (Fatima Boudjaoui spreekt overigens behoorlijk Nederlands, nvdv.) was ik aangenaam verrast met mijn resultaat bij de gemeenteraadsverkiezingen. Ik ben een nieuwkomer en heb weinig politieke erva-

'Ideeën over hoe het allemaal beter kan moeten niet van één persoon komen, maar liefst van de hele bevolking'

ring, tenzij dan via mijn werk bij de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Daarnaast doe ik mijn laatste jaar economische, politieke en sociale wetenschappen aan de UCL, de Franstalige universiteit van Leuven.

Ik ben niet zomaar in de politiek gestapt door mijn naam ergens op een lijst te zetten. Toen ik nog in Ukkel woonde heb ik deelgenomen aan vergaderingen van Ecolo omdat ik wilde weten hoe de lokale politiek in elkaar zit. In Drogenbos is er geen Ecolo-afdeling en dus ben ik daar lid geworden van Agalev. Zij vroegen me om op te komen voor de provincieraad en zo heb ik de derde plaats gekregen op de gemeentelijke Accent-lijst, waar ik bij de verkiezingen als tweede verkozen uit de bus kwam.

Als gemeenteraadslid zal ik mij vooral inzetten voor de jeugd, het leefmilieu

FOTO: PASCAL VIGNERON

en het sportbeleid. Ik zou graag hebben dat de mensen mij laten weten wat ze op dat vlak gerealiseerd willen zien. Ideeën over hoe het allemaal beter kan moeten niet van één persoon komen, maar liefst van de hele bevolking. Met onze politieke groep zouden we graag een bevraging doen bij de inwoners van Drogenbos, want er leven meer ideeën in veel hoofden dan in één. Dicht bij de mensen staan, vind ik precies het aangename van lokale politiek. Eigenlijk was ik voor Agalev ook verkozen voor de provincieraad, maar precies om dichterbij de mensen te kunnen staan, laat ik die zetel schieten. Bovendien ben ik zwanger waardoor ik binnenkort zeker niet meer genoeg tijd zal hebben om zowel in de gemeente als in de provincieraad te zitten.

Fatima Boudjaoui

L'enfant de deux cultures

Fatima Boudjaoui a une double nationalité, belge et algérienne, et elle entend les conserver toutes deux. 'Je ne veux pas choisir, je suis enfant des deux cultures', dit-elle.

Depuis le début de cette année, elle siège au conseil communal de la commune à facilités de Drogenbos. 'Mon statut de membre du conseil communal m'amènera à m'investir pour la jeunesse, l'environnement et la politique des sports. J'aimerais que les gens me fassent savoir ce qu'ils souhaitent voir se réaliser dans ce domaine. Les idées quant à la manière d'améliorer la situation ne doivent pas émaner d'une seule personne, mais doivent, de préférence, être portées par toute la population', déclare Fatima Boudjaoui.